Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1970 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 1 septembrie 1955

> *„Poți deveni comunist numai atunci cînd îți îmbogățești memoria cu cunoașterea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea“.*
>
> **(V. I. LENIN)**

Succes deplin la învățătură!

1 SEPTEMBRIE! Este tradiționala zi a deschiderii anului școlar.

Elevii, școlarii, studenții din toată țara au așteptat cu nerăbdare, cu emoție această zi. Cei mici au primit de acum abecedare, tăblițe și ghiozdane, cei mai mari și-au pregătit manuale, cursuri, caiete. Și iată că astăzi, alături de profesorii și învățătorii lor, sute de mii de elevi și studenți se îndreaptă spre școala sau facultatea în care învață.

Poporul nostru pregătește în fiecare an pentru fiii săi noi daruri. Milioane de noi manuale au luat și anul acesta drumul școlilor, noi și noi aparate au fost instalate în laboratoare. O intensă muncă a fost depusă în vară pentru renovarea școlilor și facultăților, a căminelor, cantinelor și internatelor, la construirea școlilor noi. Toate acestea glăsuiesc adînc despre eforturile pe care le depune poporul nostru, partidul și guvernul pentru ca în școli și facultăți elevii și studenții să aibă asigurate posibilități să învețe în condiții optime.

In patria noastră liberă, în care poporul este stăpîn pe soarta sa, școala îndeplinește un țel nobil. Ea este chemată să contribuie la formarea unui tineret sănătos, înarmat cu știința și cultura înaintată care au la temelie marxism-leninismul, la pregătirea de cadre cu înaltă calificare care să slujească poporului, intereselor celor ce muncesc. A fi astăzi pe băncile școlii este o mare fericire. Această fericire este asigurată oricărui copil sau tînăr cu dragoste de învățătură, oricărui fiu al oamenilor muncii de la noi.

Rezultatele pe care le obțin în fiecare an la învățătură elevii și studenții sînt o dovadă că majoritatea lor s-au străduit să răspundă prin fapte pentru tot ceea ce le dăruiește poporul și statul nostru democrat-popular. Anul acesta, rezultatele bune și foarte bune trebuiesc înmulțite. In acest scop, este clar că principala preocupare a elevilor și studenților trebuie să fie învățătura, studiul sistematic și perseverent la toate disciplinele. Un vechi proverb popular spune: „Ziua bună de dimineață se cunoaște”. Tot așa și rezultatele pe care le vor obține elevii și studenții la sfîrșitul anului școlar depind în cea mai mare măsură de felul cum ei au început munca încă din prima zi de școală.

In școlile și în facultățile noastre cresc cadre de nădejde ale patriei — profesorii, învățătorii, inginerii, medicii, agronomii noștri de mîine, care trebuie nu numai să-și cunoască bine ocupația aleasă, dar în același timp să fie cetățeni conștienți, patrioți luminați.

O mare răspundere în direcția educației tineretului studios în spiritul patriotismului și al internaționalismului socialist revine organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți. Organizațiile U.T.M. trebuie să mobilizeze activ pe studenți la studierea marxism-leninismului, la buna pregătire a seminariilor, la însușirea temeinică a politicii partidului nostru, să popularizeze în rîndurile elevilor și studenților tradițiile eroice de luptă ale partidului și U.T.C., să le facă cunoscute momente și fapte din istoricul școlii sau facultății, din activitatea unor profesori renumiți, oameni de știință etc.

Experiența de mai mulți ani a învățămîntului nostru a arătat necesitatea de a lega strîns învățătura din școală sau facultate de practica în producție. Activitatea pe loturile școlare, în cadrul cercurilor pe materii, în atelierele școlare, în laboratoare constitue un mijloc important de a căpăta deprinderi și cunoștințe practice prețioase pentru viitoarea profesie.

Succesele care au fost obținute de nenumărați studenți în activitatea științifică, realizarea unor lucrări valoroase care și-au găsit aplicarea în producție arată largile posibilități ale tineretului nostru studios pentru cercetări științifice creatoare, fructuoase.

Buna desfășurare a procesului de învățămînt este strîns legată de atitudinea elevilor și studenților față de învățătură, față de muncă și față de tot ceea ce îi înconjoară.

Impreună cu cadrele didactice, organizațiile U.T.M. au datoria să dezvolte opinia colectivului pentru a combate cu tărie orice tendință de chiul și delăsare, orice manifestare de indisciplină, lipsă de respect față de profesori sau acte de huliganism.

In acest an școlar în învățămîntul superior va intra un nou detașament de tineri veniți din școala medie. Organizațiile U.T.M. trebuie să dea acestor studenți o atenție deosebită înconjurîndu-i cu dragoste și grijă tovărășească, mobilizînd pe studenții fruntași, cu experiență să-i ajute la însușirea metodelor de studiu care se deosebesc de cele din școală.

Organizațiile de clasă și grupele U. T. M. au obligația să lămurească tuturor elevilor și studenților necesitatea studiului continuu, aprofundat, a unei atitudini pline de respect față de profesori, față de părinți, față de toți cei vîrstnici, necesitatea îngrijirii și păstrării tuturor bunurilor obștești. Cadrelor care ies în zilele noastre de pe băncile școlilor și facultăților li se cere o pregătire temeinică, multilaterală, un larg orizont cultural. Pentru aceasta este nevoie de folosirea la maximum a fiecărui ceas din programul de studiu, de organizarea exemplară a timpului liber. Organizațiile U.T.M. din școli și facultăți trebuie să aibă în acest sens multă inițiativă, să organizeze simpozioane interesante, seri literare atractive, reviste vorbite, să acorde mai mare atenție cultivării dragostei pentru literatura romînă, sovietică și universală, a interesului pentru însușirea de cunoștințe multilaterale.

Indeplinirea cu succes a sarcinilor multiple legate de mobilizarea și educarea tineretului studios impune îmbunătățirea neîncetată a activității organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți, întărirea vieții de organizație. Alegerile pentru noile organe conducătoare U.T.M. ce vor avea loc la începutul anului școlar trebuie să constituie un nou pas important în viața acestor organizații, un prilej de a aprecia just rezultatele obținute și de a alege în organele conducătoare pe cei mai buni utemiști, pe tinerii merituoși la învățătură, în comportarea de zi cu zi, pe acei elevi și studenți care prin însăși forța exemplului lor vor putea exercita o influență educativă în rîndurile colegilor lor. Noile organe alese vor trebui să se bucure de un sprijin calificat din partea comitetelor raionale, orășenești și regionale ale U.T.M., să fie instruite și controlate temeinic, în tot cursul anului, sprijinite continuu pentru ca în centrul tuturor preocupărilor lor să pună mobilizarea elevilor și studenților, canalizarea entuziasmului și energiei lor către însușirea de cunoștințe temeinice. O atenție deosebită trebuie să se acorde organizațiilor U.T.M. din școlile profesionale.

Un rol de seamă în viața școlii îl are organizația de pionieri. Organele regionale, raionale, orășenești ale U.T.M. trebuie să se preocupe zi cu zi de activitatea în rîndurile pionierilor și școlarilor, să îndrume concret pe instructorii superiori de pionieri ajutîndu-i efectiv la organizarea unei munci atractive, la aplicare în viață a prevederilor Regulamentului organizației de pionieri.

Chezășia succeselor organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți este conducerea lor de către partid, conducere pe care acestea trebuie s-o păstreze cu sfințenie.

In prag de nou an școlar, fiecare elev, student, fiecare școlar pornește la drum cu legămîntul de a învăța cu sîrguință, de a nu precupeți nici un efort pentru a-și îndeplini datoria sfîntă față de patrie, față de oamenii muncii; de a se pregăti pentru viitoarea lui contribuție la construirea socialismului.

Le urăm din toată inima să-și îndeplinească acest legămînt. Spor la muncă, succes deplin!

In primul an de facultate

Totdeauna am așteptat cu nerăbdare începerea unui nou an școlar și în fiecare toamnă doream să revăd mai repede școala, tovarășele profesoare, colegele. De astădată, totul s-a schimbat: toamna nu mai aducea o revedere, ci ceva complect nou.

Am terminat în vara aceasta cursul Școlii medii de 10 ani nr. 22 din București și m-am găsit în fața unui drum, oarecum anevoios, dar pe care trebuia să-l duc la bun sfîrșit cu orice preț. M-am apucat de lucru temeinic. Dar nu a porni pe un drum anevoios a fost lucrul cel mai greu ci chiar alegerea acestui drum. În general, sînt puțini elevii care s-au hotărît „din copilărie” asupra meseriei pe care vor s-o urmeze. Eu m-am hotărît mai tîrziu, dar am certitudinea că n-am greșit: am ales Institutul de construcții, fără să mă sperii cum s-ar crede, de matematică și fizică.

Odată ce făcusem primul pas — alegerea — nu mi-a fost greu să muncesc pentru că aveam un scop: acela de a reuși la examen, de a intra în facultate.

Ca orice candidat am avut emoții, dar au fost repede înăbușite pentru că subiectele despre care trebuia să vorbesc îmi erau cunoscute.

Sînt fericită că am obținut un rezultat bun la examene, dar mai fericită sînt gîndindu-mă că voi putea munci pentru ceva frumos, practic. Faptul că voi putea participa la mari construcții folositoare întregului popor muncitor îmi dă mult curaj, mă face să muncesc cu mai mult spor.

PAULA ULMEANU
Facultatea de instalații, anul I
București

Putem începe lecțiile

Astăzi, ușile laboratorului nostru de fizico-chimice se vor deschide, lecțiile vor începe, iar probele experimentale se vor putea desfășura în toată amploarea lor. Anul acesta, mai bine ca în alți ani, laboratorul nostru e pregătit cu tot materialul experimental necesar lecțiilor, iar noi, profesorii, ne-am orientat din timp spre antrenarea unui cît mai mare număr de elevi la munca de confecționare a materialului didactic experimental.

In zilele acestei vacanțe, întorcîndu-se din diferite excursii, elevi ca Mihuț Virgil din clasa a VIII-a C., Ene Florin din clasa a IX-a și alții au adus pentru laborator diferite roci, cuburi de sare, pirite, colofoniu etc. In timpul liber, elevii, mai ales cei din clasele a VIII-a și a IX-a au lucrat cu multă seriozitate și pasiune, sub îndrumarea profesorului de fizico-chimice Mircea Mironescu și a celorlalți profesori la realizarea acelor aparate de care laboratorul nostru avea atîta nevoie. Aparatul pentru demonstrarea conductibilității electrice a soluțiilor a fost construit de elevul Mircea Rusienski din clasa a VIII-a E. Am realizat în același fel și o balanță de transmisiune „Cavendish” — un aparat foarte necesar pentru demonstrarea legii atracției universale. La această balanță au lucrat în colaborare elevii Neamțu Dragoș din clasa a IX-a B și Mateescu Radian din clasa a IX-a C, sub directa noastră îndrumare. Elevul Ghimiș Gheorghe din clasa a IX-a A a executat de asemenea un motoraș electric cu tensiunea 12 volți. Acum, în laboratorul școlii noastre, Școala medie de băieți nr. 13 din București, există toate aparatele necesare experiențelor. Totuși, pentru mine, important nu este atît faptul că există aceste aparate cît faptul că ele au fost executate de chiar aceia cărora le sînt necesare, de elevi.

Dar ceea ce constitue pentru noi siguranța că anul acesta lecțiile noastre de fizico-chimice se vor putea desfășura în condițiuni mai bune decît anul trecut, sînt schemele din carte lucrate la dimensiuni mari, pe planșe de carton, în așa fel încît să poată fi studiate în amănunt de fiecare elev în parte. Aceste scheme sînt, ca și aparatele, rodul activității extrașcolare a elevilor.

Nu numai lecțiile noastre de fizico-chimice se vor putea bucura de materialul didactic necesar confecționat de elevi sub îndrumarea noastră, ci și cele de geografie. In sala unde se lucrau hărți am găsit patru echipe de elevi, dintre cei mai buni la geografie pe Vasilescu Vasia, Bridaru Virgil, Fluturașu Cezar, Dobrescu Dan, Vîlcovici I., Caragea Dumitru, Stănescu Adrian și Ene Florin din clasa a IX-a, care terminaseră tocmai de lucrat harta R.P.R. în relief.

Se înțelege că aceste rezultate nu pot decît să ne bucure și să ne emoționeze deopotrivă pe noi, profesorii. Ele dovedesc pasiunea reală pentru studiu a elevilor noștri, perseverență și seriozitate în muncă.

profesor ALEXANDRU DUMITRIU
Școala medie de băieți nr. 13
București

> *„Căi de lumină vă stau deschise,*
> *Libere căi,*
> *În cucerirea-naltelor vise*
> *Fiți cei dintîi!“*
>
> (Eugen Frunză)

Vreau să devin o bună învățătoare

Încă din primii ani de școală s-a născut în mine o dorință puternică: să semăn cu învățătoarea mea. Știa oricînd să se apropie de noi, să ne insufle dragoste pentru muncă, să ne facă să înțelegem că un om care știe să muncească poate face minuni.

Pe atunci însă aproape că n-o înțelegeam, nu-mi puteam da seama pentru ce se străduiește atît, nu știam că în fiecare dintre noi, copiii pe care-i avea în față, vede omul de mîine, folositor patriei. Au trecut ani și am devenit elevă a Școlii pedagogice din Gura-Humorului. Am căutat să-mi însușesc cunoștințele care se predau la școală, pentru că știu că ele mă vor ajuta să devin o învățătoare adevărată.

Acum sînt în anul IV, ultimul meu an pe băncile școlii. Peste un an voi sui pe catedră. Mă și văd parcă într-un sat cu copii dornici de cunoștințe. Împreună cu ceilalți profesori, îi voi ajuta și eu să se apropie de cultură, s-o cucerească. Ce mîndrie poate fi mai mare pentru un om decît aceea de a îndruma primii pași ai acestor copii spre cunoașterea vieții și a datoriei lor față de viață, de a le trezi setea de cunoștințe și pasiunea pentru o meserie?

Dar pentru ca visul acesta să se înfăptuiască trebuie să mă pregătesc și mai mult. Pentru aceasta mai am la dispoziție un an pe care-l voi folosi la maximum — pentru că eu vreau neapărat să devin o bună învățătoare.

DOMNICA CIOCAN
elevă în anul IV al Școlii pedagogice mixte Gura Humorului

Deschiderea noului an școlar în țările de democrație populară

R. P. CHINEZĂ

Peste 100 de noi studenți s-au înscris în noul an universitar la Universitatea populară din Pekin. Aceasta este prima universitate creată special pentru muncitori și țărani.

Numeroși muncitori fruntași din întreprinderile industriale vor urma cursurile de economie industrială.

In prezent se desfășoară lucrările pentru construcția a două noi școli medii tehnice în localitățile Urumci și Kașgar din provincia Sințzian.

Aceste școli vor pregăti specialiști pentru agricultură, silvicultură, creșterea animalelor, hidrologie și meteorologie. In aceste școli vor putea învăța 1.500 de persoane.

Școala din Urumci va începe să funcționeze în toamna anului acesta.

In conformitate cu programul de învățămînt elaborat de Ministerul Industriei Grele, în anul acesta, nouă din zece muncitori din industria grea vor învăța în școli la cursuri tehnice și teoretice. Unii dintre ei vor urma școli întrerupînd munca în producție iar alții vor urma cursuri serale.

Muncitorii care vor urma în școli întrerupînd munca în producție (numărul lor se ridică la peste 10.000) vor continua să primească salariul integral, precum și un ajutor de studii.

R. P. POLONĂ

La 1 septembrie în toate școlile Poloniei începe noul an școlar. În orașele și satele țării pregătirile în vederea deschiderii cursurilor s-au desfășurat într-un ritm viu.

Anul acesta se vor deschide în Polonia 465 de noi școli elementare de șapte ani. În afară de aceasta, organizațiile de construcții termină lucrările de finisare a peste 200 de noi localuri școlare, care se construiesc în diferite regiuni ale țării.

Pentru începerea anului școlar, editurile de stat au tipărit peste 22 milioane de exemplare de manuale. Școlile de învățămînt general au fost completate cu noi cadre didactice. Aproximativ 5.300 de tineri învățători, absolvenți ai școlilor medii pedagogice și școlilor pedagogice superioare își vor începe activitatea în noul an școlar.

R. P. BULGARIA

La 1 septembrie, în toate școlile din R. P. Bulgaria are loc deschiderea noului an școlar. Peste 1 milion de fii ai oamenilor muncii din țară vor umple din nou sălile de clasă ale școlilor de învățămînt general, școlilor tehnice, școlilor rezervelor de muncă, ale institutelor de învățămînt superior.

Pregătirile în vederea noului an școlar s-au desfășurat pe scară largă. La 22 august au început în întreaga țară tradiționalele consfătuiri din august ale cadrelor didactice în care se analizează rezultatele muncii cultural-educative din anul trecut. În cadrul acestor consfătuiri cei mai buni profesori și-au împărtășit experiența. Aici au fost trasate sarcinile în legătură cu dezvoltarea continuă a învățămîntului.

Gînduri pentru cuceritorii științei

Acad. Gr. C. Moisil

Ritmul activității intelectuale, al activității științifice, literare și artistice este dominat la noi în țară ca și în multe alte țări, de desfășurarea vieții universitare. 1 septembrie este astfel un „an nou” cînd entuziasmul regrupat țîșnește ca izvor de nouă activitate.

Se reîntorc la treabă profesorii; pornesc o viață nouă noi studenți, noi asistenți, noi aspiranți. Construcția socialismului cheamă în universități și pe oamenii de știință formați și pe cei ce încep să se formeze. Ridicarea nivelului de viață al clasei muncitoare cere oameni de știință, cere celor ce știu, să-i învețe pe cei ce nu știu încă.

Facultățile de geologie vor forma pe cei ce știu să descopere în diferite moduri bogățiile adîncului pămîntului țării noastre; diferite facultăți de tehnică minieră îi învață să extragă petrolul și sarea, cărbunele și fierul și atîtea alte lucruri mai puțin cunoscute, dar nu mai puțin utile. Din ele viitorii ingineri mecanici și constructori vor fabrica mașini, vor construi clădiri, chimiștii vor distila medicamente și tot felul de alte produse necesare vieții moderne.

Alte cohorte de tehnicieni vor utiliza forțele apelor, alte grupuri de biologi vor căuta să amelioreze produsele solului, să le transforme în alimente, să închidă în cutii parfumul fructelor și savoarea peștilor apelor noastre, să păstreze desișul pădurilor. Dar orice industrie se constituie fundată pe cunoașterea legilor naturii: a legilor mecanicii și electricității, elasticității materialelor și hidrodinamicii. Fizica, marea disciplină în care se așează cunoașterea legilor naturii domină toată tehnica. Iar modul în care fizicianul își exprimă descoperirile este modul matematic. Abstracțiile cele mai aspre ale geometriei și calculului infinitesimal, în miinile matematicienilor devin unelte docile pentru transcrierea legilor fizicii în toată generalitatea lor și aplicarea lor în cazuri neprevăzute încă.

Prin introducerea în folosirea pașnică a energiei intra-atomice se deschide nu numai industriei, ci întregii culturi o epocă nouă. Progresul imens ce-l va realiza omenirea nu poate fi încă bănuit. Preciziunea cerută de instalațiile de energie nucleară crește în tehnician un simț al răspunderii de neconceput pentru inginerul de acum 100 de ani, îi cere o bogăție de cultură — matematică, fizică, filozofie, — ce va interveni efectiv în munca lui. Ridicarea standardului de viață al muncitorului, de la muncitorul necalificat al muncilor agricole vechi sau al hamalului din port, la munca nu mai puțin grea, dar altfel grea, a muncitorului de înaltă calificare al unei uzine automatizate, constituie o trecere într-o etapă nouă de civilizație. Importanța ajutorului pe care ni-l dă U.R.S.S. făcînd ca și poporul nostru să participe la acest salt hotărîtor nu va putea fi apreciată decît în cadrul acestor largi perspective.

Întreaga industrie mecanică și de construcții va trebui să treacă la perfecționarea ce i-o cere energetica nucleară. Studenții facultăților de matematică știu că li se vor cere în industrie cunoștințe bogate și rezolvări de probleme noi. Arhitecții vor trebui să pregătească și construcțiile care vor adăposti centralele ce funcționează cu energie atomică și locuințele muncitorilor acestor centrale, muncitori a căror înaltă calificare profesională va fi dublată de creșterea nevoilor vieții de toate zilele: hrană suculentă, decor elegant al vieții, teatru și concerte bune, pictură și sculptură de înaltă calitate. Acelui ce lucrează în condițiile de înalt nivel profesional i se cere un înalt nivel moral și politic; el va cere astronomilor să-l ajute să-și fundeze concepția asupra lumii pe o cunoaștere științifică a întregului univers; el va cere istoricilor să-i arate cum a evoluat societatea ca să simtă exact în ce moment al acestei evoluții se află, să știe să înțeleagă din trecut ce sarcini îi incumbă pentru viitor.

Pentru îndeplinirea acestor atît de numeroase sarcini, facultățile, școlile medii și elementare își deschid porțile la 1 septembrie. Noi, cei mai bătrîni avem datoria să-l învățăm pe cei mai tineri, iar aceștia trebuie să-și facă datoria lor.

Sarcinile studențimii în ziua de astăzi sînt serioase și niciunul dintre studenți nu li se poate sustrage. Partidul și guvernul organizează munca în universități în așa fel încît fiecare student să poată strînge în anii de facultate bagajul de cunoștințe pe care-l va utiliza — îmbogățindu-l mai tîrziu. Clasa muncitoare face mari sacrificii ca fiii ei să-și poată forma cultura spre a putea duce mai bine încă lupta ce o ducem acum. La aceasta, răspunsul ce se cere studențimii este munca serioasă și conștiincioasă spre a atinge cel mai înalt nivel profesional, etic și politic. Precum am arătat mai sus, acest nivel este cerut de actualele condiții ale tehnicii. Studenții noștri au astăzi profesori care sînt oameni de știință de reputație internațională, care-și dau osteneala la cursuri, seminarii, laboratoare și consultații să aducă pe studenții lor la starea actuală a științei. În cercurile științifice se propun exerciții de muncă originală a studenților și rezultatele obținute sînt deosebit de promițătoare. Studenții noștri trebuie să utilizeze din plin și competența și munca profesorilor lor. Ei trebuie să învețe, să învețe serios și temeinic, să înțeleagă în adîncime problemele științei încadrîndu-le în larga viziune marxist-leninistă, să-și formeze o bogată cultură generală, citind literatură, versuri și proză, exersîndu-și gustul literar prin lectura criticilor literare, să-și formeze o cultură istorică și artistică, să frecventeze teatrele, concertele și muzeele. Aceasta trebuie s-o facă și studentul facultății de medicină și cel al institutelor tehnice și matematicianul și fizicianul. Cultura generală este cerută tuturor. Dar cultura specială nu va fi nici ea neglijată. Grija pentru munca de creație științifică pe care o are partidul și guvernul nostru a creat un tip de activitate pe care în zadar încercam să-l instaurăm pe vremea studenției noastre: cercurile științifice studențești. E necesar ca studenții noștri să știe că tematica cercurilor științifice studențești este alcătuită de profesori în cadrul unui plan larg care îmbrățișează toate formele de creație științifică. Planurile de muncă științifică ale Academiei R.P.R. și Institutelor sale de cercetări, deci planul de creație al vîrfurilor științifice ale poporului nostru, planurile de muncă ale catedrelor universitare, ale profesorilor, conferențiarilor, aspiranților și asistenților se concep îmbinate între ele și îmbinate cu planul cercurilor științifice. Studentul care-și ia o temă de studiu și n-o îndeplinește, întîrzie cu aceasta realizarea planului mare de activitate științifică a țării, îl întîrzie puțin, dar îl întîrzie.

Acest exemplu va sublinia un aspect cu totul nou de care trebuie ca studențimea noastră să fie conștientă: răspunderea personală în fața colectivului pentru îndeplinirea sarcinilor personale.

Acel care nu-și îndeplinește sarcina de cercetare în cadrul unui cerc științific, al unui colectiv de catedră, al unui colectiv de cercetare, acela a adus daune care sînt ireparabile: timpul trecut nu se recuperează. Acel student care nu învață sau învață superficial sau nu se dezvoltă atît cît poate, răspunde de faptul că a luat altuia locul pe care-l ocupă: îl merita cînd l-a luat și nu-l mai merită cînd îl deține.

Munca de construcție a socialismului ne interesează prea mult pe fiecare din noi ca să nu subliniem importanța îndeplinirii fiecărei sarcini, oricît ar părea ea de măruntă.

Spor la muncă în noul an școlar!

Pentru a cunoaște toate tainele profesiunii sale, studentul trebuie să muncească cu migală în anii de facultate.

In laboratoarele facultăților înzestrate an de an cu aparate tot mai moderne, studenții au posibilitatea de a aprofunda materille, de a face experiențe și cercetări științifice.

In fotografie: un aspect din laboratorul de cărbune al Institutului de mine din București.

Bucuria bătrînului maistru

Port în spate amintirile a 53 de ani de viață. Am ajuns la o vîrstă cînd impresiile se conturează deja puternic în mintea și sufletul unui om — anii celor două războaie mondiale cu suferințele, mizeria și ruinele lor. Am trăit anii luptelor eroice ale clasei muncitoare și am avut marea fericire de a apuca anii eliberării. Trăiesc în mine sute de amintiri dintre cele mai deosebite, așa cum se cuvine unui om la vîrsta mea.

Poate tocmai din această cauză îmi este oarecum greu să desprind din noianul tuturor acestor amintiri cele ce se cuvin pentru articolul de față.

In anul 1916, atunci cînd împlinisem doar 14 ani, părinții m-au dat elev la școala de ucenici C.F.R. Condițiile erau clare: ziua de muncă — cît este nevoie, întreținere — ce ai de acasă, salariu — 50 de bani pe zi.

Așa mi-am început eu ucenicia.

Despre bucuria pe care ți-o poate da cunoașterea unei meserii — n-am nici o amintire din acele timpuri. În schimb, îmi amintesc pînă la amănunt o serie de fapte din cei patru ani petrecuți ca ucenic, fapte care cu cît vor fi povestite mai des cu atît vor prinde mai bine tinerei generații.

Ziua mea de muncă începea la ora 6,30 dimineața. Veneam în atelier și mă îngrijeam să fac focul, să mătur pe jos. Apoi, eram trimis să car materiale dintr-un colț al atelierului într-alt colț. Seara plecam după ora 10, deseori bătut. Și acum mai am pe piept urmele unei lovituri primite de la maistrul atelierului. Nu puteam să mă plîng nimănui, deoarece nimeni nu mi-ar fi luat apărarea.

Din anii aceia păstrez mai cu seamă o amintire. Eram într-o zi în atelier, cînd a venit tata să mă cheme acasă. Mama era pe moarte și voia să mă vadă pentru ultima oară. O dorință atît de omenească încît refuzul conducerii atelierului de a-mi da drumul m-a uluit. Tatăl meu a plecat singur în durerea lui, iar eu, cînd am ajuns seara acasă, n-am mai găsit-o pe mama...

După patru ani am devenit lucrător. Cu asta nu s-au sfîrșit necazurile, ba poate abia au început. Primeam un salariu echivalent cu cel al unui ucenic de anul IV, adică atît cît să nu mor de foame. Era pe vremea mea obiceiul ca un proaspăt lucrător să primească timp de 5 ani de zile același salariu. Pe urmă, din an în an, se adăugau la salariu 20 de bani pe zi. Nu se ținea seama de capacitatea lui, de îndemînarea, de cunoștințele pe care le avea. Se încerca astfel înăbușirea în noi a dorinței de a învăța, de a ne depăși pe noi înșine.

Îmi revin toate aceste gînduri acum, în prag de nou an școlar. Din anul 1946 sînt maistru instructor la Școala profesională „Grivița Roșie". An de an primesc noi elevi în grija mea. Cei mai mulți au aceeași vîrstă pe care o aveam eu atunci cînd am făcut pentru prima oară cunoștință cu ciocanul și pila. Cîtă deosebire însă! Îi privesc pe acești viitori muncitori la examenul de admitere, admir siguranța răspunsurilor lor. De cum intră în școală, elevii primesc întreținere completă, singura grijă a lor fiind aceea de a învăța. Practica, elevii o fac în atelierele-școală, special amenajate dotate cu mașini moderne sau în uzină. Încă din primii ani de școală, elevul este educat în spiritul unei înalte atitudini față de muncă, față de sarcinile pe care le va avea de îndeplinit în timpul cînd va intra în producție.

În atelierele-școală sau în uzină, elevul lucrează, în raport cu posibilitățile lui, piese necesare procesului de producție. În felul acesta se crează încă de pe băncile școlii legătura dintre elev și muncitor, fapt care contribuie în mare măsură la educarea viitorilor muncitori în spiritul dragostei față de meseria pe care și-au ales-o.

Munca de maistru instructor îți dă satisfacții nebănuite. Gîndiți-vă numai, prieteni! Din anul 1946 am dat producției peste 500 de tineri. Pe unii din ei aș vrea să-i pomenesc aici.

Pe Oprea Niculae l-am avut elev în urmă cu cîțiva ani. În 1952, el a absolvit școala și a intrat ca muncitor la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie". Chiar din momentul încadrării în producție, el a primit o salarizare conform cu calificarea avută.

Stoican Nicolae, montator de vagoane, a absolvit școala acum doi ani. Și el a fost incadrat conform calificării.

Toți acești foști elevi, ca și alții ca ei aflați azi în producție, se bucură de stima tovarășilor lor mai vîrstnici datorită seriozității pregătirii lor profesionale precum și conștiinciozității cu care muncesc.

Acum întreg corpul nostru didactic se pregătește pentru deschiderea anului școlar. Se alcătuiește planul de învățămînt pe primul pătrar ținîndu-se seama de numărul crescut al elevilor precum și de sarcinile noi care stau în fața școlilor profesionale. Pe baza observațiilor făcute cu ocazia examenului de admitere, în acest an se va acorda mai multă importanță matematicii și materiilor de cultură generală, fără a fi neglijată însă activitatea practică din atelier.

Avem datoria de a forma în școlile noastre profesionale viitori muncitori capabili, stăpîni pe meseria lor, posesori a cît mai multe cunoștințe teoretice și practice. Ei vor forma schimbul nostru de mîine, cei cărora le va reveni fericirea de a trăi în socialism. Cu gîndul la acest viitor, aș vrea să adresez tuturor acestor tineri cuvintele intrate în obișnuința marilor sărbători: succes în noua voastră viață.

EFRIM GRIGORE
maistru instructor
la Școala profesională
„Grivița Roșie"

Pentru prima oară în viață

— Cristina, ce faci acolo? Nu dormi? E încă noapte, ia închide ochii.

Fetița tace, trage plapuma peste cap și rămîne cîteva clipe nemișcată, cu ochii deschiși, vrînd în felul acesta s-o facă pe maică-sa să creadă că a și adormit. Dar nu e chip să adoarmă. Sub pat, păpușa Lina, cățelușul Muțunache și iepurașul Urechilă nu dorm nici ei; sînt supărați pe Cristina. Aseară i-a adunat la un loc cu toate jucăriile și după ce i-a aruncat sub pat, le-a spus cu hotărîre:

— Acum să stați acolo pînă duminică, că mîine merg la școală. Știți voi ce înseamnă să mergi la școală? Nu știți. Atunci ascultați ce vă spun eu...

Și ea le-a spus ce înseamnă să mergi la școală: înseamnă să intri în viață. Așa i-a spus tăticu, cînd a stat de vorbă cu ea. Tăticu e strungar la una din cele mai mari întreprinderi din Orașul Stalin și el a intrat de mult în viață, așa că știe ce spune. El spune: în viață, copila mea, trebuie să muncești pentru binele tuturor; dar nu poți munci fără știință de carte; de aceea trebuie să înveți carte neapărat, trebuie să mergi la școală.

Ea a înțeles, dar Lina, Muțunache și Urechilă nu înțeleg și chiar s-au supărat. Adică, cum? O săptămînă întreagă să stea sub pat și numai duminica să iasă afară la joacă? Restul zilelor prietena lor nici să nu-i bage în seamă?

Ei, nu așa. Nu. Cînd a fost cu mama la înscriere la Școala nr. 12 mixtă de 7 ani din Orașul Stalin, tovarășa directoare a mîngîiat-o pe cap și i-a spus:

— De aici înainte Cristina Micu, vei avea mai puțin timp de joacă. În schimb, vei învăța să scrii și să citești, la fel ca oamenii mari.

Lîngă pat, pe un scăunel, mama i-a așezat șorțulețul. E un șorțuleț negru, cu guler alb ca o spumă. Alături, două panglici roșii, bine călcate, abia așteaptă să fie puse în vîrful codițelor ei castanii, lungi pînă la mijloc. Ce lucru mare! Acum, peste puțin timp, se va face dimineață, gata de plecare. Acum se va îmbrăca în șorțuleț și, cînd va ieși în stradă, toți copiii, toată lumea o va vedea în șorțuleț, cu ghiozdanul în spate și vor înțelege că Cristina e acum școlăriță...

Il va aștepta și pe Cornel, vecinul. Doar și el e înscris, tot ca și ea, la Școala nr. 12.

Mîine, la școală va primi un abecedar, un condei și o tăbliță, i-a spus mama...

Ceasul sună puternic: ora șase. Tata a plecat la lucru, mama vine și strigă veselă la ea, aproape mirată:

— Ei, Cristina! Gata? Te-ai și trezit?

Și ea sare din pat fericită, o îmbrățișează pe mama, apoi aleargă la baie și se spală grăbită, nu vrea să întîrzie. Îmbracă șorțulețul (în sfîrșit!), mama îi piaptănă cozile, îi leagă fundele, o sărută pe obrajii ei rotunzi și parcă spune: „să nu mă faci de rîs, să fii silitoare". Dar ea e acum mare, știe că așa trebuie să facă (mama nu mai trebuie să se teamă de nimic) și așa va face... N-are răbdare însă să-și bea toată cafeaua. De atîta bucurie nu-i mai e foame.

Cristina iese în stradă, mîndră că din pragul casei mama o petrece cu drag și cu nespusă curiozitate să vadă cum îi stă în șorțuleț de școlăriță și cu ghiozdan în spate. Ii stă bine. Dar de ce se umezesc ochii mamei?

— Cornele! Nele... strigă ea tare la poarta vecinului. Nu ești gata? Cum așa?! Aoleu, ce leneș...

Curios. Foarte curios. Colegul ei nu răspunde, nu se grăbește. El nu e nerăbdător ca și ea să vadă cum e la școală? Poate că nu e. Dar cum asta?! Cum să nu fie curios? Nu se poate...

Mai strigă odată, fluieră intrigată, aruncă cu o pietricică în geam. Trebuie să se scoale și Cornel. Trebuie. Dacă ea are să ajungă la școală singură, copiii care știu că ea stă pe o stradă cu Cornel, ce-or să spună? Or să spună că ea nu l-a strigat, că s-a străduit să fie doar ea la timp, la școală și...

Și asta nu se face. Nu, nu se face. Sînt doar colegi. Trebuie să-l facă și pe Cornel „leneșul", să se îmbrace, să fie la timp! O să-i zică ea: aoleu, cu așa coleg nu fac eu mari isprăvi. O să-i dea peste nas cu asta. O să-l facă să-i fie rușine.

Mai strigă odată, tare, și în sfîrșit băiatul aude, iese la geam somnoros.

— Stai că vin acum. Dar ce, e tîrziu? Ce te grăbești așa? întreabă el mirat. E numai jumătate la opt...

— Păi ce crezi tu? îi răspunse ea ințepată. Crezi că eu am chef să întîrzii? Eu abia aștept să mă văd la școală...

Și-l sili astfel pe băiat să folosească exemplul ei, grăbindu-l să fie gata numaidecît.

Ținîndu-se de mînă porniră amîndoi spre școală. Cum cotiră colțul străzii, jos lîngă cheiul unui mic pîrîu, copiii zăriră clădirea înaltă a școlii, cu acoperișul ei țuguiat de tablă vopsită în roșu, cu fațada albă și cu ușile și ferestrele proaspăt vopsite.

— Cornele, vezi tu? — spuse Cristina cu un glas tainic, rămînînd deodată locului. Vezi tu școala? Mie mi se pare că rîde la noi. Adevărat?

— Ei, ți se pare, răspunse băiatul încruntînd grav din sprîncene. Școala nu rîde la noi, că nu e om.

— Nu? Dar atunci de ce mi se pare? insistă Cristina nedumerită.

— Hai să vedem de ce ți se pare... propuse băiatul în sfîrșit, grăbind pașii.

V. APREOTESEI

Iți mulțumim, mamă!

Pe strada Școlii a venit toamna — mai mult poate decît în alte părți, pentru că numele ei face mai prezentă ziua de 1 septembrie. Însorită, luminoasă, totuși toamnă. Încep școlile.

Maria Ciontu s-a sculat azi mai de dimineață ca în alte zile — cît de dimineață oare, dacă ea se scoală-n fiecare zi cu noaptea-n cap? Femeia aceasta voinică, încă frumoasă cu toate că a născut 11 copii și a crescut 9 — de o frumusețe liniștită, senină, cu expresia ei blîndă, cu aceiași ochi catifelați și același zîmbet bun — nu știe acum: ce să facă mai întîi?

În casa modestă a familiei Ciontu, ultimele săptămîni au fost tare agitate. Parcă întreaga stradă, întregul oraș, participa la pregătirile febrile, ca înaintea unei plecări la drum lung, pentru primirea noului an școlar. Cine nu era, cine putea să nu fie amestecat în aceste pregătiri?

Uite, Petre a terminat Școala medie de instalații și și-a început munca. Într-o familie atît de numeroasă, în care toți copiii sînt mici, sprijinul lui nu e de loc de disprețuit. Dar cel mai mare dintre copiii instalatorului Ilie Ciontu are ambițiile lui: vrea să meargă la facultate. Învață pentru examenele de admitere la cursurile fără frecvență, învață cu mîinile pe urechi, ca să nu mai audă larma glasurilor celor mici ce-l înconjoară. În camera mică, în care principala mobilă e o etajeră înaltă înțesată cu cărți, Petre revede probleme de matematică, citește studii de istorie literară, sub protecția principiului devenit lege: „accesul prichindeilor interzis". De fapt, acesta e poate singurul loc din gospodăria familiei Ciontu în care mezinele blonde, cu ochii uluitor de albaștri și mari — ca steluțele albastre de munte — nu-și rostogolesc toată vremea mingile. Ana a trecut în clasa a V-a, Petruța în clasa a IV-a — cu solemna hotărîre să fie grozav de cuminte, ca să merite și ea să devină anul acesta pionieră. Și — marele eveniment al familiei, — Alexandru — Sandu —va intra în clasa I-a. Cu el, altă serie de probleme. Sandu e un drac de băiat care hoinărește mereu; și acum, deodată, acest omuleț va trebui să înceapă să știe ce-i aceea „să-ți faci datoria", va învăța să asculte de cel mai nesuferit controlor — ceasul — va uita de joacă și la orice nebunie va auzi cuvintele: „Se poate, Săndele? Doar acuma ești școlar!" Pe urmă, chiar acum, de cîteva zile, Ioana a început și ea să lucreze în producție, Aurel are să meargă la meserie, ucenic — a hotărît, într-o discuție cu tata, să devină bobinator-auto — e o meserie frumoasă. Mai rămîn „prichindeii".

Precum se vede, în familia Ciontu, azi mulți sînt la început de drum. S-au sculat de dimineață, s-au spălat, s-au îmbrăcat, au îmbucat în fugă ceva, cu ochii la ceas, strecurînd în buzunar sau în ghiozdan pachetul pregătit de mama. Aproape de poartă au strigat un „la revedere" grăbit, veseli de dimineața însorită și de puterea pe care o simțeau nelămurit, clocotind în adîncul lor. Nici o despărțire oficială, nici un sărut solemn pe frunte. Nu-i nevoie. Așa se pleacă la drum, la un drum frumos și greu, cu urcușuri: vesel, puternic, grăbit.

Mama însă a rămas acasă. Cu un gest simplu, omenesc, de ușoară oboseală, s-a așezat pe un scaun, fără să-și dea seama că s-a oprit din veșnicele și interminabilele-i treburi și a privit în jurul ei, casa din care cei care s-au simțit de acum puternici au pornit să învețe, să urce. Ea i-a crescut, ea le-a dat această putere. Datorită ei, femeie simplă, membrii tineri ai familiei Ciontu pășesc spre cultură, spre viață. O clipă de gînduri. Doar o clipă. Fără nostalgii — e doar suprema ei bucurie. Și nici nu-i timp pentru asta: prin casă se rostogolesc de acum două ghemulețe blonde — s-au sculat fetițele — „mămico, mîncare" — trebuie să le spele, să le dea de mîncare. Constantin plînge, cu toată forța plămînilor lui de patru luni, trebuie să-i dea atenție, să-l schimbe, să-l hrănească, să-l facă să rîdă iar cu rîsul lui fermecător, care-o face să se aplece asupra lui — din nou ca de fiecare dată, mamă la primul ei copil. Timp pentru amintiri nu-i. Poate atunci cînd și cei trei mici vor păși grăbiți spre poartă, dacă pînă atunci nu va fi altul, mai mic, în urma lor... Și nici atunci... Poate, cînd băiatul înalt și blond va fi inginer, cînd pioniera asta vioaie, veselă și vrednică își va fi ales drumul — geolog sau medic, actor sau tractoristă — cînd steluțele albastre vor fi învățătoare sau pictorițe, sau, și ele, mame cu nouă copii la casa lor, cînd și Constantin va avea trese de pilot sau steluță de Erou al Muncii Socialiste... Oricum, cînd îi va albi părul și va avea răgaz, cînd se va apuca să-și depene amintirile, Maria Ciontu va avea un caier bogat. Nouă copii, nouă oameni, nouă oameni adevărați, cu un drum în viață, crescuți în milioane de clipe de griji și neliniști, de fericiri și speranțe — iată din ce se compune o viață de om, o viață plină, frumoasă, folositoare.

Pentru această viață plină, pentru ce le-a dat, pentru drumul lor, copiii ei îi vor mulțumi, desigur, prin faptele lor. Dar se cuvine să știe că merită mulțumirea noastră, a tuturor, pentru acești copii, pentru fiecare din aceste clipe, pentru această viață. Iți mulțumim, mamă!

ILEANA RACOVIȚA

O aglomerație neobișnuită, o zarvă de alt soi decît cea cu care sînt obișnuiți vînzătorii; la început de an școlar, librăriile se umplu de mici cumpărători grăbiți și exigenți. Din fericire, fiecare găsește tot ce și-a dorit și poate pleca mulțumit acasă.

In fotografie: **aspect de la Libraria Noastră nr. 2 din Capitală.**

Visuri, planuri, hotărîri

Insemnările unei instructoare de pionieri

Stau la măsuța mea de scris și mă gîndesc. De azi dimineață mă tot gîndesc. Fac planuri. Peste drum de casa mea se află școala — mare, arătoasă. Acolo sînt eu instructoare de pionieri. Mi se pare că aud de-acum vocile copiilor în curtea școlii. Și clopoțelul îl aud parcă.

Alteori mi se pare că aud răpăitul tobelor sau sunetul goarnei — și mă bucur.

Nu-s de mult instructoare. Iarna trecută mai eram încă învățătoare. Parcă mă văd... Cu catalogul în mînă, intram în clasă.

— Bună dimineața, copii.

— Bu-nă di-mi-nea-ța — răspundeau ei în cor. Și lecția începea. Acum nu mai am catalog și nu mai intru la ora 8 fix în clasă. Dar munca aceasta mi se pare mult mai interesantă.

Astăzi începe școala.

— Tovarășă instructoare, ce pregătim pentru 7 Noiembrie?

— Dar carnaval facem anul acesta?

— De-ați ști, tovarășă instructoare, ce bine ne-am distrat în vacanță...

Asta se va întîmpla chiar din prima zi. Iată de ce stau acum și mă gîndesc: oare ce vom face în anul școlar ce vine? Cum se va desfășura activitatea pionierească? Întîi și întîi alegerea colectivelor de conducere. E mult de muncă aici. Mă gîndesc: ar fi bine ca înainte de asta pionierii cei mai buni să fie popularizați. De pildă, la gazeta de perete ar putea să apară fapte povestite de pionieri care să vorbească despre colegii lor cei mai buni. Nu însă așa: „pionierul cutare e un tovarăș bun, legat de colectiv" etc., ci povestite lucruri din care să reiasă de ce e bun.

Întreaga muncă va trebui concentrată în jurul problemei principale a activității pionierești: învățătura. Va trebui organizată o adunare cu tema „Pionierul învață mereu". Scopul adunării: fiecare copil să se convingă singur de necesitatea însușirii materiei, a îmbogățirii cunoștințelor. Vom lega această problemă de cea a năzuințelor, a visurilor de viitor pe care și le-a făurit fiecare pionier. Unul vrea să devină aviator. — Foarte bine, dar va trebui să știi la perfecție mecanica, aerodinamica. Acestea însă, la rîndul lor, nu se pot însuși dacă nu știi matematica. Învață deci matematica. Altul vrea să devină arhitect. — La fel: învață matematica, fizica, caută să desenezi bine. Închipuiește-ți ce s-ar întîmpla dacă nu vei ști să calculezi bine. Construcția va fi proastă, iar tu vei fi considerat un arhitect slab. Vor fi și pionieri cu altfel de planuri.

Cam așa văd eu adunarea cu tema „Pionierul învață mereu" și cred că va fi interesantă. Ar mai trebui organizate apoi adunări tematice care să ajute pionierilor să-și îmbogățească cunoștințele în legătură cu unele materii. Mă gîndesc, de pildă, la o adunare intitulată „Păsările pădurii". Pe grupe sau detașamente pionierii vor colinda pădurile din împrejurimi și vor aduna observații cu privire la viața păsărilor. Va învinge grupa sau detașamentul care va strînge cît mai multe observații. În felul acesta, pionierii vor acumula o serie de cunoștințe care îi vor ajuta să înțeleagă mai ușor capitolul respectiv din zoologie.

De asemenea ar fi interesantă o adunare intitulată „De ce îmi sînt dragi locurile copilăriei". La școala noastră vin copii nu numai din Vatra Dornei, ci și din satele din jur. Vin să învețe. Cît stau la școală, aproape că nici nu au timp să se cunoască bine. Cum sună clopoțelul de ieșire, pornesc grăbiți la drum dornici să ajungă mai iute la casele lor răspîndite prin văi sau pe vreo spinare de munte. Unul nu știe despre celălalt cum trăiește acasă, cum sînt locurile pe la unul sau altul. Într-o astfel de adunare, cunoscîndu-se mai bine, s-ar împrieteni mai mult, și-ar înțelege mai ușor unii altora greutățile și s-ar ajuta mai des. De la prietenie se ajunge mai ușor la celelalte fapte necesare în viața de colectiv.

Pentru 7 Noiembrie mă gîndesc la o călătorie pe hartă prin U.R.S.S. Copiii vor avea astfel posibilitatea să cunoască mai amănunțit ce a dat revoluția oamenilor sovietici. Dacă vom găsi să invităm la această adunare un tovarăș care a vizitat Uniunea Sovietică, va fi și mai bine.

Pentru anul școlar ce vine mă mai gîndesc la o excursie interesantă cu tema: „Să cunoaștem munca minerilor". La noi în școală sunt mulți copii care nu știu prea bine ce-i o mină. Vom vizita deci o mină din împrejurimi. Vom merge apoi, că tot sîntem în drum, către Neagra Șarului să vizităm izvorul de borviz, iar la întoarcere — gospodăria zootehnică. O asemenea excursie le va fi de mare folos pionierilor, căci le va dărui bogate cunoștințe.

Ar mai fi multe de făcut: o excursie pentru cunoașterea felului în care muncesc lucrătorii forestieri, întîlniri cu fruntașii în producție, programe artistice date de echipa de artiști amatori a școlii, adunări cu tema învățăturii, a disciplinei etc. Dar de toate acestea îți dai cel mai bine seama în cursul anului cînd se vor ivi o mulțime de probleme, de dorinți care cer să fie rezolvate, îndeplinite.

MARIA ZAPOTOȚCHI
instructoare superioară de pionieri
la Școala elementară de 7 ani nr. 1
Vatra Dornei

TOATE ACESTEA, PENTRU VOI!

● A crescut simțitor numărul burselor acordate elevilor și studenților. Pe cînd în 1938—1939 procentul studenților bursieri era de numai 10 la sută, astăzi procentul este de 45,3 la sută. Se construiesc noi cămine studențești. In orașele Iași și Galați sînt în construcție cămine studențești cu o capacitate de aproape 2500 locuri. S-a terminat amenajarea cantinei Institutului de mine din București precum și lucrările de reparații și zugrăveli la alte localuri de cămin.

Gospodăriile anexe pe care le au majoritatea instituțiilor de învățămînt superior contribuie cu produsele lor la îmbunătățirea hranei studenților. La unele din aceste gospodării s-au executat în acest an lucrări care vor duce la sporirea capacității lor productive pentru noul an școlar.

Caminul de studenți al Institutului Politehnic din București.

● Nu există școală sau facultate pe cuprinsul patriei noastre care să nu aibă o bibliotecă înzestrată cu manuale și cursuri, opere de seamă ale literaturii clasice romîne și universale, cărți de specialitate și de ideologie. Biblioteca Centrală Universitară din Cluj — de pildă — este una din cele mai mari biblioteci din Sud-Estul Europei. Ea conține aproximativ 1.500.000 volume, în afară de reviste și colecții speciale. Ea are secțiile bibliotecă romînească și maghiară veche, secții de hărți, stampe și note muzicale, colecții de documente istorice, secție de manuscrise și trei săli de lectură.

Aici, în Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" se tipăresc manuale școlare.

* * *

● Anul acesta s-a editat un număr de 197 titluri de manuale, metodici și cărți de literatură pedagogică. Tirajul tuturor publicațiilor tipărite în acest an școlar va fi de 7.600.000 exemplare.

● Anul acesta s-a editat un număr manuale noi — în procent de 30 la sută față de totalul titlurilor editate. A apărut un nou abecedar. Au fost îmbunătățite toate manualele de citire și gramatică pentru clasele I—IV precum și manualele de limba rusă. Au fost revizuite manualele de constituție și istorie. Au apărut manuale de geografie fizică pentru clasa V-a, de chimie pentru clasele a VII—VIII—IX—X-a de botanică pentru clasele a V—VI-a, de zoologie pentru clasele a VI—VII-a.

S-au pregătit de asemenea noi manuale în limbile maghiară, germană, cehă, croată, slovacă, polonă, idiș, bulgară, turcă, greacă, ucraineană și rusă.

* * *

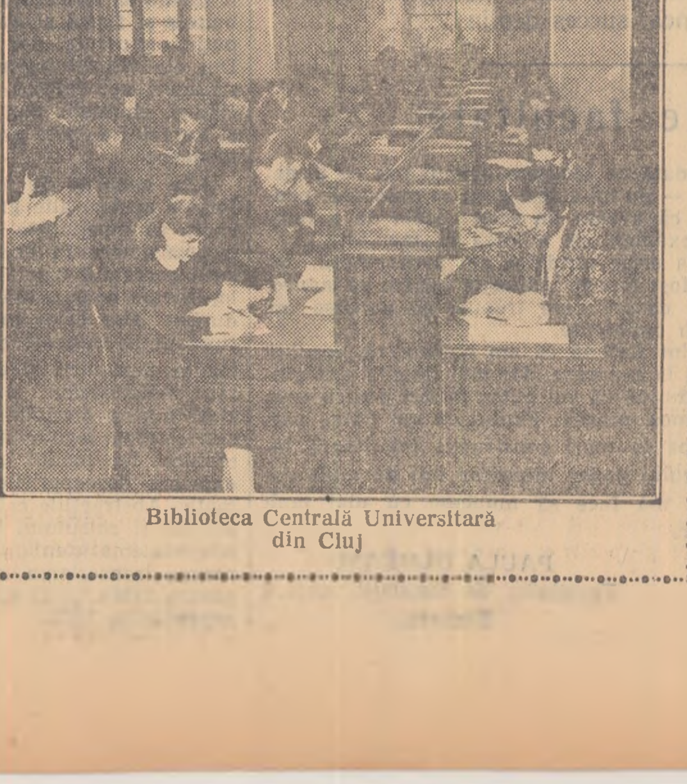

Biblioteca Centrală Universitară din Cluj

FILE DIN JURNALUL DE BORD AL EXPEDIȚIEI

Vîntul puternic care bate de două zile dinspre nord-est ridică valuri mari, verzi, ce se sparg de digul cel mare al portului Constanța. La intervale scurte trece urlînd printre copacii parcului de deasupra falezei, șuieră în sarturile catargelor bricului „Mircea" ancorat în rada portului, flutură pavilionul Republicii Panama arborat la pupa vasului petrolifer „Macaraibo", umflă trombele de prelată ale cargoului sovietic „Ciaturi" și poartă departe, peste oraș, fumul ce se ridică din coșul vasului romînesc „Ardealul" pregătit pentru cursă lungă. Pe cheiuri și pe punțile pescadoarelor e un du-te-vino neîntrerupt. Se descarcă peștele proaspăt și sărat din calele pescadoarelor, se încarcă sare, materiale, se verifică motoarele, se spală punțile și se așează la bord plășile de capron ale uriașelor năvoade-pungă.

Într-unul din birourile clădirii de pe chei, inginerul utemist Cornel Giuglea, șeful secției piscicole din port, stă de vorbă cu doi comandanți de pescadoare: Nicon Perideri de pe pescadorul „Pasărea Furtunii" și Constantin Ciochină de pe pescadorul „Chefalul". Discuția se duce cu însuflețire în legătură cu itinerariul pe care se vor deplasa vasele expediției.

E greu să-i faci pe acești doi comandanți, renumiți în toată flota ca maiștri ai pescuitului bogat, să povestească întîmplările trăite în ultima expediție. String din umeri cînd vine vorba despre succesele lor și vorbesc simplu despre furtunile înfruntate, despre zecile de zile petrecute la sute de mile de coastă. Amîndoi și-au format echipajele din brigăzi de tineri, cu care au obținut apoi atîtea succese. Nici tinerii marinari și pescari din echipajele lor nu sînt mai vorbăreți. Cînd vine însă vorba despre pescuitul în larg, se însuflețesc și povestesc cu patos întîmplările de pe marile întinderi de apă. Dar numai povestirile lor n-ajung ca să formeze imaginea întreagă a peripețiilor vaselor care au participat la atîtea expediții de pescuit în largul Mării Negre.

Stînjenit de atîtea întrebări, comandantul Ciochină scoase din cabina de comandă jurnalul de bord al vasului. Perideri îi urmă exemplul. Evenimentele sînt însemnate în aceste jurnale de bord într-un stil telegrafic, sobru, cu ora precisă la care s-au petrecut întîmplările, fără nici un fel de comentarii, așa cum se scrie — de altfel — jurnalul de bord pe orice vas maritim. Pe urzeala acestor însemnări se țes însă povestirile tinerilor marinari și pescari din echipaj, se închează imaginea adevărată a întîmplărilor din ultima expediție.

Să revedem cîteva din aceste însemnări..

...„5 iulie 1955. Ora 11. Manevrele de plecare din port. Ne îndreptăm în formație de pescuit spre sud—sud-est. Vînt din est cu forța 3-4. Marea cu hulă largă".

Nu este scris nici un cuvînt despre entuziasmul marinarilor și al pescarilor de pe pescadoarele ce ieșeau pe rînd din port, nici despre albastrul nesfîrșit al mării pe care pescadoarele se înșiruiau în formație. După ce ultimul pescador al expediției a ieșit din port, vasul comandant a semnalizat ordinul de pornire. Întreaga formație a luat drumul zărilor albastre.

...„Ora 19,30. Ancorat la 26 mile est-sud-est de Mangalia", este notat mai departe. Și din nou nici un cuvînt despre apusul minunat de soare din ziua aceea, nici despre cîntecele vesele care au răsunat.

...„6 iulie 1955. Ora 5,30. Ridicat ancora și pornit în formație desfășurată spre est. Căutăm peștele. Vîntul din sud-est cu forța 2. Marea liniștită..."

Și marinarii povestesc despre încordarea timonierilor care cu ochii ațintiți pe roza vînturilor din compas, manevrau atenți vasele pe drumul stabilit, despre pescarii de veghe, care din vîrfurile catargelor scrutau depărtarea căutînd petele de culoare mai închisă, după care se recunosc pe mare bancurile de pești migratori. Ziua întreagă a trecut așa fără să se vadă decît cer și apă. Noaptea vasele au rămas în derivă, legănate de valuri, sub cerul spuzit de stele.

...„7 iulie 1955. Ora 0,6. „Pornim în formație spre capul Caliacra. Căutăm peștele. Vîntul din nord-vest, forța 3. Marea agitată moderat..."

În cabina de comandă a pescadorului „Chefalul" timonierul utemist Constantin Taminiuc era de cart. Lîngă el pescarul Uzum Fadei privea atent înainte. Dar și această zi a trecut ca și celelalte. Nu se văd decît valurile din care uneori apar spinările măslinii ale delfinilor. Spre seară, la orizont a apărut profilul stîncos al capului Caliacra.

...„Ora 19. Ancorat la capul Caliacra". Și în zilele următoare pescadoarele expediției au navigat în larg, fără să găsească pește. Seara au rămas din nou în ancoră.

...„9 iulie 1955. Ora 6,30. Ridicăm ancora și pornim spre est. Furtună dinspre nord-est cu forța 5-6. Cerul acoperit. Barometrul în scădere.."

Marinarii de pe „Chefalul" povestesc despre valurile furioase în care prova pescadorului se înfunda răbufnind ca apoi să se ridice dintr-odată și iar să se afunde, despre valurile care treceau de la provă la pupă, despre urletul sălbatec și înfiorător al vîntului și despre pescărușii care cu aripile larg desfășurate planau duși de furtună.

...„10 iulie 1955. Ora 8. Marea agitată. Pornim spre nord-vest în formație desfășurată..."

Valurile formate de furtuna din ajun îngreunează munca observatorilor din vîrfurile catargelor care se leagănă puternic odată cu vasul, aplecîndu-se pînă aproape de fața zbuciumată a mării, cînd într-un bord, cînd într-altul. Din nou ziua trece, chinuitor de greu, fără să se vadă pește.

...„Ora 16. Acostăm la adăpostul capului Midia. A doua zi furtuna a continuat Vasele au rămas ancorate pînă la încetarea furtunii".

...„12 iulie 1955. Ora 7. Pornim spre larg. Vîntul a scăzut la forța 1-2. Marea cu hulă largă, se liniștește treptat".

Toată dimineața vasele au navigat căutînd pește. După amiază radiotelegrafistul Vintilă Șerbănescu recepționează o radiogramă de la un pescador care semnalează bancuri mari de pește la est de Mangalia. Întreaga formație de vase se îndreaptă spre sud cu toată viteza. La orele 23 vasele ancorează aproape de Mangalia.

...„13 iulie 1955. Ora 5. Pornim spre est după pește. Vînt slab din sud. Marea calmă".

La ora 9 pescarul utemist Marin Bratu, care stă de veghe sus, pe catargul din provă, vede la suprafața mării, spre sud, pete întunecate, formate de bancurile de pălămidă. Comanda „Toată lumea la posturile de lansare a năvodului" și fiecare pescar din echipaj își ocupă imediat locul. Vasul se apropie cu toată viteza de bancul de pește. Acum se văd lămurit și pălămidele care sar din apă..

Pescarii așteaptă cuvîntul comandantului Ciochină. Emil Leonte și Mihai Moldoveanu supraveghează atenți desfășurarea năvodului lung de peste o jumătate de kilometru. Bancul de pește este înconjurat. Se începe strîngerea năvodului. Prin radio sînt anunțate și celelalte pescadoare că în apropiere se mai văd bancuri de pește. Pălămida prinsă în năvod se încarcă în cala vasului. În prima toană s-au prins peste 2.000 kg. pește. Pescadorul „Pasăre Furtunii" se apropie cu viteză și lansează năvodul pungă în jurul unui alt banc de pălămidă. Timonierul utemist Necula Zamfir a manevrat bine vasul. Tînărul ajutor de brigadier Ion Oțeleanu conduce operațiunile de ridicare a năvodului pungă iar peștele este încărcat pe vas. Sînt peste 6.500 kg. pălămidă prinsă într-o singură toană de năvod.

Din ordinul comandantului, radiotelegrafistul Tașcu Caraiani stabilește legătura cu vasul motocabotier „Calcanul" pe care-l anunță: „Sînt gata să predau peștele". În timp ce pescadorul „Pasărea Furtunii" se îndreaptă spre Mangalia, observatorul de pe „Chefalul" zărește un alt banc de pălămidă. Tot echipajul se află la posturile de lansare.

„Toată viteza înainte! Cîrma ușor la stînga!" răsună ordinul și vasul trepidează ascultător năpustindu-se în direcția bancului de pește.

„Cîrma banda dreapta! Începem lansarea!" și năvodul se desfășcară de pe platformă în jurul bancului. Se muncește cu încordare, plasa grea a năvodului se strînge. Mii și mii de pești se sbat acum pe puntea vasului. A fost cea mai bogată toană de năvod realizată vreodată de vasele noastre în largul mării.

Peste un vagon de pește a prins de data aceasta brigada de tineret de pe „Chefalul". Tinerii pescari sînt veseli, glumesc, cîntă. Abia la ora 12 noaptea au ajuns în portul Mangalia. Oboseala încetinea mișcările, dar peștele trebuia descărcat cît mai curînd. Opt ore fără întrerupere a durat această operație dar toți au fost la datorie.

Cînd după o zi și jumătate de muncă încordată comandantul a adunat pe punte marinarii și pescarii ca să stabilească timpul pentru odihnă, toți fără șovăire s-au declarat de acord cu plecarea imediată la pescuit.

Aproape o lună de zile au pescuit vasele expediției în largul mării. Tinerii cu fețele arse de soare și-au îndeplinit angajamentele luate înainte de plecare, de a pescui în largul mării zeci de mii de kilograme de pește.

În curînd vor pleca din nou pe calea mișcătoare a apelor. Îi așteaptă zile nesfîrșite de căutare, furtuni aspre, ceasuri de muncă încordată și bucuria de nedescris a succesului.

Spor la muncă dragi pescari și marinari din echipajele expediției de pescuit de larg!

Ing. M. LEFTERESCU

Tineri artiști coreeni — oaspeți ai țării noastre

Miercuri a sosit în Capitală, la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Ansamblul artistic al tineretului coreean, care a participat la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

În Gara de Nord, membrii ansamblului au fost salutați de tovarășii: Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, dr. I. Bogdan, vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, de reprezentanți ai vieții artistice din Capitală, de reprezentanți ai C.C. al U.T.M. și ai comitetului orășenesc București U.T.M., de numeroși tineri din Capitală.

Au fost de față la sosire ambasadorul R.P.D. Coreene la București, Den Em, precum și membri ai ambasadei.

La coborîrea din tren, oaspeții au fost viu aclamați de cei prezenți și li s-au oferit buchete de flori.

În numele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, tov. dr. I. Bogdan a adresat oaspeților un cuvînt de salut.

A răspuns conducătorul ansamblului coreean, Kim Hon Ghi, locțiitor al ministrului Culturii și Propagandei din R.P.D. Coreeană, care a subliniat bucuria deosebită cu care membrii ansamblului vin în R.P.R.

Poporul coreean aduce prin noi un cald salut și urează noi succese poporului romîn, care construiește socialismul — a spus vorbitorul. Poporul coreean își reconstruiește cu elan patria distrusă de război, primind ajutor din partea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Poporul coreean nu va uita niciodată ajutorul primit din partea poporului romîn.

Cuvîntarea conducătorului Ansamblului artistic al tineretului coreean a fost viu aplaudată. Solii artei coreene au fost de asemenea salutați în numele tineretului din Capitală de tov. Miron Olteanu, prim secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M.

Ansamblul artistic al tineretului coreean, care este format din peste 100 de persoane, cuprinzînd între altele o formație de operă, un grup de cîntece și dansuri, va da concerte în București și va întreprinde un turneu în țară.

Primele spectacole vor avea loc în zilele de 1 și 2 septembrie, la Teatrul de vară din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin".

(Agerpres)

Recolte bogate

Gospodăriile agricole colective din raionul Sibiu au terminat treierișul grîului. Acest succes se datorește în cea mai mare măsură bunei organizări a muncii la căratul snopilor la arii, lucrului chibzuit pe arii pentru folosirea întregii capacități a batozelor, precum și continuării treierișului în timpul nopții. În ultimele 4 zile, de exemplu, viteza zilnică la treieriș a fost depășită cu 20 la sută.

Lupta colectiviștilor pentru o recoltă bogată a fost încununată de succes. La gospodăria colectivă Sura Mare s-a obținut o producție de 2.000 kg. de grîu la hectar, la cea din Ocna Sibiului — 1980 kg. iar la cea din Amnaș — 1800 kg. de grîu la hectar.

◆◆◆

Valorifică grîul prin cooperativă

După ce și-au achitat cotele datorate statului, au asigurat semințele și necesarul gospodăriilor lor, țăranii muncitori din comuna Zimnicea, regiunea București, au valorificat prin cooperativă 25.000 kg. grîu din noua recoltă. Cei din comunele Bragadiru și Cervenia au valorificat 16.000 și respectiv 12.000 kg. grîu.

După terminarea treierișului, țăranii muncitori din raionul Zimnicea au valorificat prin cooperativele sătești 225 tone de grîu, cu 25 tone mai mult decît planul de achiziții al unităților cooperatiste. Cantități mari de grîu s-au achiziționat și în raionul Slobozia, unde planul de achiziții a fost depășit cu 59 de tone.

Pînă la 25 august, în regiunea București planul de achiziții la grîu pe trimestrul III a fost îndeplinit în proporție de peste 145 la sută.

◆◆◆

INFORMAȚII

Miercuri seara a avut loc la sala Dalles primul concert al formației muzicale din R. D. Germană, care ne vizitează țara la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Formația muzicală din țara prietenă a executat sub conducerea dirijorului Hans Boll, conferențiar la Școala superioară de muzică din Berlin, un bogat program de piese muzicale germane. Publicul a aplaudat de asemenea cu multă căldură interpretarea „Rapsodiei romîne" de George Enescu.

La concert au asistat reprezentanți ai vieții noastre artistice și culturale, ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, ai Filarmonicii de Stat „George Enescu" din București precum și un numeros public.

A fost de față W. Eggerath, ambasadorul R. D. Germane la București, și membri ai Ambasadei R. D. Germane.

★

Zilele acestea a plecat spre Dublin (Irlanda) delegația romînă formată din prof. univ. Nicolae Dinulescu, prim locțiitor al ministrului Învățămîntului și acad. Gh. Demetrescu, directorul Observatorului Astronomic din București, pentru a lua parte la lucrările Congresului Uniunii Astronomice Internaționale care are loc în capitala Irlandei.

Delegații romîni vor face unele comunicări în cadrul comisiilor congresului.

(Agerpres)

In Editura de stat pentru literatură politică au apărut:

PAUL MARIAN — Metalurgiștii luptă pentru economii.
60 pag. 70 bani

P. DINESCU și I. STĂVĂRUȘ — Pentru izbînda noului.
48 pag. 55 bani

— — Pagini din viața unui muncitor fruntaș.
48 pag. 60 bani

— — Luptăm pentru îndeplinirea planului cincinal.
40 pag. 40 bani

— — Industria grea — baza dezvoltării întregii economii naționale.
Colecția „In ajutorul propagandistului".
32 pag. 55 bani

Pentru dezvoltarea legăturilor economice și culturale dintre R.P.R. și Egipt

Timp de cîteva zile, țara noastră a fost vizitată de dl. Fathai Ratwan, ministrul Comunicațiilor al Egiptului, și de dl. Gamaiedin Badavi Hamdy, președintele Căilor Ferate Egiptene. În decursul șederii lor în țară, oaspeții au vizitat uzinele „23 August" — București, Stația C.F.R. Ploești-Triaj, Rafinăria nr. 1 Ploești, uzinele de vagoane „Gh. Dimitrov"-Arad, Combinatul Metalurgic Reșița, Poșta Centrală-București și au avut întrevederi cu conducători ai ministerelor economice și organizațiilor de comerț exterior.

Marți după amiază, Camera de Comerț a R.P.R. a organizat o conferință de presă, în cadrul căreia oaspeții egipteni și-au împărtășit impresiile și au răspuns la întrebări puse de ziariști.

La conferința de presă au participat redactori ai ziarelor și publicațiilor centrale.

De asemenea au participat reprezentanți ai Legației Egiptului.

După ce și-a exprimat plăcerea de a întîlni pe reprezentanții presei romîne, dl. Fathai Ratwan a spus: Regret că nu înțelegeți limba mea și că eu nu pot vorbi limba dvs. Cred însă că putem afirma că relațiile dintre noi sînt de natură să promoveze schimburi de idei și schimburi comerciale, chiar fără cunoaștoerea limbii respective. Deși vizita mea este scurtă — doar de cîteva zile — faptul că ea este bogată în rezultate este o dovadă că nu este necesar să cunoști limba pentru bune relații.

Ambele țări au perspective bune de industrializare. Dvs. ați înfăptuit un pas important pe calea industrializării. Și noi, la rîndul nostru, după ce acum trei ani, a fost proclamată Republica, am început să ne preocupăm de problema industrializării. Există de asemenea și alte puncte de asemănare între țara noastră și țara dvs. Ambele țări au suferit ocupație străină, dvs. v-ați înfăptuit libertatea. Mai sînt doar cîteva luni pînă cînd ultimul soldat străin va părăsi pămîntul Egiptului.

În legătură cu vizita pe care am făcut-o în țara dvs. am fost impresionat de primirea făcută atît de oficialități, cît și de persoane particulare, oriunde am mers. Am fost de asemenea profund impresionat de fabricile și uzinele de construcții de mașini pe care le-am vizitat și de acelea despre care ni s-a vorbit, care pot fi mai frumoase, mai remarcabile decît ceea ce am văzut. Ne-am putut da seama de dorința dvs. sinceră de strîngere a relațiilor comerciale dintre țara noastră și țara dvs. Am discutat toate acestea în amănunt cu persoane din posturi de răspundere. Pot spune reprezentanților presei și ai radioului în această privință că în Egipt nu există legi care să împiedice dezvoltarea unor astfel de relații de care sîntem animați, pe care le doriți. Dimpotrivă este o dorință a persoanelor cu răspundere din Egipt ca relațiile comerciale, ca vînzător și cumpărător, să fie strînse, intensificate O dovadă este faptul că în ciuda sarcinilor pe care le avem, am consacrat un timp pentru vizita făcută în țara dvs., răspunzînd la invitația pe care mi-ați făcut-o.

Amintirea acestei vizite va dăinui întotdeauna în mintea noastră. Urez poporului romîn și industriei romîne noi progrese și succese.

Dl. Gamaiedin Badavi Hamdy a spus între altele: Noi am vizitat întreprinderi, am stat de vorbă cu personalități, am schimbat între noi păreri. În legătură cu ceea ce am văzut și auzit în timpul vizitei mele în țara dvs. pot afirma că țara dvs. are foarte mari perspective. Este o țară cu o climă bună, cu mînă de lucru corespunzătoare și nenumărate avuții naturale.

Dl. Fathai Ratwan a răspuns apoi la întrebările puse de ziariști. Vorbind despre situația actuală a Egiptului, ministrul Comunicațiilor a arătat că în trecut cea mai mare parte a pămînturilor arabile ale țării se aflau în mîna cîtorva mari moșieri, sprijiniți de rege. După înlăturarea regelui a fost limitată suprafața agricolă pe care poate s-o dețină cineva. Egiptenii au nevoie de realizări serioase în domeniul ocrotirii sănătății publice, al construcțiilor de locuințe, al construcțiilor de șosele. Ne-am dat seama — a spus vorbitorul — că nu putem să îndestulăm pe compatrioții noștri pînă ce nu vom înmulți resursele noastre economice. În acest scop a luat ființă un Consiliu al economiei naționale care studiază necesitățile de ordin economic, agricol, industrial și va elabora un plan cincinal. Între principalele prevederi ale acestui plan este construirea unui mare stăvilar la sud de Assuan care va ridica nivelul Nilului cu 18 m., va mări suprafața cultivabilă a Egiptului cu 2.000.000 de acri și va permite construirea unei puternice hidrocentrale. Tot în planul cincinal se prevede construirea unui combinat metalurgic cu o producție anuală de 350.000 de tone. Pentru dezvoltarea economiei naționale a fost elaborat un plan de reînoire a materialului rulant al Căilor Ferate Egiptene, de reparare a căilor ferate, de construcții de șosele și de lucrări de telecomunicații. Se construiește un mare centru pentru ridicarea cunoștințelor tehnice și al nivelului calificării muncitorilor din ramura comunicațiilor. Pentru muncitorii care lucrează în construcțiile de șosele de lîngă Cairo se construiesc locuințe în valoare de 3.000.000 lire sterline.

În legătură cu posibilitățile pentru dezvoltarea schimburilor culturale între Egipt și R.P.R., dl. Fathai Ratwan a spus: Studenții care au participat la competițiile sportive din țara dvs. au fost călduros aplaudați. Egiptul primește cu plăcere venirea delegațiilor romîne în Egipt și este gata să primească materiale literare, cărți, broșuri.

Tov. D. Hervian, director general adjunct al „Agerpres", în numele ziariștilor prezenți și Gh. Savin, președintele Camerii de Comerț a R.P.R., au mulțumit oaspeților pentru cuvintele și aprecierile bune făcute despre țara noastră și despre poporul nostru, urînd poporului egiptean noi succese în realizarea dezvoltării economice și a independenței naționale a țării sale și exprimînd convingerea că nu numai legăturile economice și culturale dintre Egipt și R.P.R., ci și prietenia și colaborarea dintre popoarele romîn și egiptean se vor dezvolta și întări.

(Agerpres)

Recepție la Legația Egiptului la București

Însărcinatul cu afaceri ad-interim al Egiptului Salaah Saber a oferit la Legația Egiptului la București o recepție în cinstea domnului Fathai Ratwan, ministrul comunicațiilor al Egiptului și a domnului Gamaiedin Badavi Hamdy, președintele Căilor Ferate Egiptene, care au vizitat țara noastră.

La recepție au participat tovarășii: Miron Constantinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe, I. Diaconescu, ministrul Căilor Ferate, Ana Toma, prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, N. Cioroiu, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, M. Novac, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, Al. Ivancenco, locțiitor al ministrului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului Exterior, Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini.

Au fost prezenți de asemenea membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Creșterea avuției obștești asigură bunăstarea colectiviștilor

Gospodăriile agricole colective fruntașe au dovedit că pentru întărirea gospodăriei colective și creșterea bunei stări a fiecărui colectivist este necesar să se pornească în primul rînd de la mărirea avuției obștești.

Realizarea acestui scop este pe deplin posibilă atunci cînd lupta colectiviștilor pentru creșterea averii obștești este susținută printr-o chibzuită planificare a muncii și o judicioasă evidență a zilelor-muncă. Dezvoltarea gospodăriei obștești înseamnă creșterea continuă a fondului indivizibil, crearea unor ramuri multiple de producție ca ferme zootehnice, grădini de legume, livezi și vii, ateliere de prelucrare a produselor agricole și animale etc. Numai acolo unde avuția obștească este mereu în creștere se poate vorbi despre mărirea numărului de mașini și unelte agricole, despre aplicarea celor mai mari cuceriri ale științei și tehnicii înaintate în agricultură. Astfel se creează condiția creșterii neîncetate a producției și productivității muncii la hectar. Avuția obștească clădește așa dar o temelie puternică, pe baza căreia crește neîncetat nivelul de viață al colectiviștilor.

Numai dezvoltînd mereu avuția obștească, reușesc gospodăriile agricole colective să îmbine cel mai bine interesele generale ale gospodăriei cu interesele individuale ale fiecărui colectivist.

Pe calea cea nouă

Gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din comuna Isaccea a luat ființă printre primele gospodării colective din raionul Tulcea.

Atunci, în anul 1950, cînd în comună abia se făcuseră primii pași spre colectivizare, cele 58 de familii care se înscriseseră în gospodăria colectivă, năzuiau cu îndreptățită hotărîre spre o viață cu mult mai bună ca în gospodăriile lor individuale.

Dar cum se putea înfăptui mai bine realizarea acestui scop? În această privință s-au ivit diferite păreri.

Cea mai mare parte dintre colectiviști propuneau să se mărească numărul de animale și păsări în gospodărie și a suprafețelor cu culturi legumicole și zarzavaturi care pot aduce venituri mari. Fiindcă aceasta era o cerință a celei mai mari părți din numărul colectiviștilor, conducerea gospodăriei a trebuit să ție seama în toată activitatea ei de rezolvarea a trei probleme principale: construirea grajdurilor și cotețelor necesare pentru fermele de animale și păsări ce urmau să ia ființă în gospodărie; amenajarea terenului destinat culturilor legumicole și de zarzavaturi și asigurarea mașinilor și uneltelor agricole necesare pentru muncile agricole. În acest fel s-a socotit, că potrivit specificului local se poate dezvolta cel mai bine avutul obștesc.

Era în 1952. Apele Dunării ajunseseră în apropierea locului Teleanca. Grădina cu legume și zarzavaturi a gospodăriei, întinsă pe cele 20 hectare și suprafața de 87 de hectare teren arabil erau expuse inundației. În pericol era și vatra comunei care se întindea pe o suprafață de peste 80 hectare teren arabil. Atunci colectiviștii au luat o hotărîre îndrăzneață: înlăturarea acestui pericol. Așa a luat naștere digul de pe Teleanca. De atunci apele furioase ale Dunării n-au mai inundat ca altă dată pămîntul roditor de pe Teleanca. În anii care au urmat, colectiviștii din Isaccea s-au dovedit capabili să înfăptuiască realizări și mai mari. În gospodărie se punea pe primul plan problema construcțiilor. Dar în calea lor s-au ivit și unele greutăți. Din pricină că în anul 1952 timpul nu fusese prielnic, recoltele obținute de colectiviști nu permiteau să se facă și investiții. Atunci în ajutorul lor a venit statul.

Creditele primite atingeau cifra de 166.917 lei. Statul le dăduse un ajutor prețios pe care conducerea gospodăriei și colectiviștii l-au folosit cu multă chibzuință. La propunerea conducerii, în gospodărie a luat ființă o brigadă de construcții formată numai din colectiviști meseriași. Năzuința colectiviștilor începu să se înfăptuiască. La sfîrșitul anului 1953 s-a terminat construirea unui grajd de animale cu o capacitate pentru 50 de vite mari. Grajdul este dotat cu o magazie de păstrat nutrețurile și o cameră pentru îngrijitori. Tot în acel an a fost terminată și o magazie în care pot fi păstrate peste 10 vagoane de cereale. Munca în domeniul construcțiilor a continuat și în anul 1954. În acest an s-a construit o remiză pentru adăpostul mașinilor și uneltelor agricole și două saivane pentru oi, avînd fiecare o capacitate de 500 capete și un coteț pentru 50 de scroafe fătătoare. În anul 1955 s-a terminat construcția unui padoc în care pot ierna peste 2.000 păsări. De asemenea sînt în curs de construire o casă de locuit pentru îngrijitorul de păsări prevăzută cu trei camere și o magazie. Tot în acest an se va da în folosință gospodăriei un cazan pentru fabricarea țuicii, o magazie de cereale cu o capacitate de 20 vagoane și un garaj pentru autocamion.

Paralel cu construcțiile s-au asigurat și mașinile și uneltele agricole de care gospodăria avea mare nevoie. Pînă în prezent ea și-a cumpărat 2 semănători pentru semănatul păioaselor și o semănătoare pentru semănatul porumbului. S-a mai cumpărat o tocătoare de fîn, o mașină de bătut porumb, un trior, o vînturătoare, cinci prășitori, 21 de pluguri și 9 grape de fier. Atelierele de fierărie și rotărie din gospodărie au dat în folosință pînă acum un număr de 19 căruțe noi.

Colectiviștii au primit ajutoare de la stat și în alte domenii.

Faptul că pînă în anul 1954 stațiunea de mașini și tractoare „Mihail Kogălniceanu" a executat cea mai mare parte din volumul lucrărilor agricole din gospodărie ca: arături de toamnă și primăvară, însămînțări de toamnă și primăvară, recoltări și treieriș pe aproape întreaga suprafață însămînțată cu culturi cerealiere, dovedește pe deplin acest lucru.

Pentru anul acesta gospodăria a contractat executarea lucrărilor agricole cu S.M.T.-„Horia", nou înființat în raionul Tulcea și care se află la o mai mică distanță de gospodărie.

Pentru că ambele stațiuni au executat gospodăriei lucrări de cea mai bună calitate și la timp, au dat putința colectiviștilor să obțină în fiecare an recolte cu mult superioare în comparație cu cele obținute în sectorul individual.

Aceasta a dus la mărirea veniturilor, ceea ce a dat posibilitatea gospodăriei colective să-și achite la vreme datoriile și toate creditele primite din partea statului. La începutul acestui an colectiviștii au aprobat propunerea conducerii gospodăriei și au hotărît cumpărarea unui autocamion prin comerțul de întîmpinare. Pentru plata autocamionului, gospodăria a valorificat prin comerțul de întîmpinare următoarele cantități de produse: 44.000 kg. porumb, 1.000 kg. grîu, 1.000 kg. secară, 1.000 kg. floarea-soarelui și 676 kg. miere de albine. În felul acesta problema transportului necesar intereselor gospodăriei a fost rezolvată. Tot cu aprobarea adunării generale, conducerea gospodăriei a mai cumpărat un motor Diesel necesar pentru irigarea grădinii de legume și zarzavaturi.

Creșterea averii obștești în gospodăria agricolă colectivă din Isaccea mai poate fi oglindită și de următoarele date: în anul 1950 gospodăria avea: 2 cai, 31 bovine și 2 purcei.

În anul 1955 sectorul zootehnic al gospodăriei este compus din 4 ferme care totalizează 552 de animale dintre care 26 cai, 31 bovine, 21 scroafe fătătoare și 47 porci, din care 17 au fost valorificați prin organele ORACA și 444 de oi. Gospodăria mai are și 395 rațe și 84 de găini. Ea mai are o prisacă cu un număr de 100 colonii vechi productive și 50 de colonii înființate anul acesta.

În activitatea sa, conducerea gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Isaccea a îmbinat întotdeauna lupta pentru mărirea avutului obștesc cu o înaltă organizare a muncii. Pentru atingerea acestui scop conducerea gospodăriei a stimulat de fiecare dată inițiativele în muncă ale brigăzilor de producție și a întărit necontenit răspunderea personală a colectiviștilor din cadrul brigăzilor. Lucrul acesta a fost realizat de conducerea gospodăriei în felul următor: în fiecare brigadă au fost repartizați încă de la începutul anului cîte 70 colectiviști, cărora li s-a dat în seamă o suprafață corespunzătoare de teren agricol. De asemenea brigăzile au fost dotate și cu inventarul agricol necesar. La rîndul lor, brigăzile au fost organizate pe echipe de muncă, avîndu-se în vedere ca o echipă să nu depășească 15-20 de oameni. Prin hotărîrea conducerii gospodăriei colective brigadierii și șefii de echipă sînt stimulați pentru mobilizarea tuturor colectiviștilor la muncă și pentru calitatea lucrărilor. Fiecare brigadă din gospodărie a aplicat pe terenul ei metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat a culturilor prășitoare și și-a amenajat și cîte un mic lot experimental.

Faptul că desfășurarea muncii decurge pe baza unei planificări juste și faptul că se ține o strictă evidență a zilelor-muncă realizate de fiecare colectivist determină ca marea majoritate a colectiviștilor să vină regulat la muncă.

Anii aduc bucurii

Paralel cu creșterea avutului obștesc și a organizării muncii au crescut și veniturile colectiviștilor. În anul 1952, an neprielnic prin partea locului un colectivist de la gospodăria colectivă „I. C. Frimu" a primit următoarele produse, pentru o zi-muncă: 2 kg. grîu, 0,800 kg. secară, 3 kg. porumb, 1,200 kg. cartofi, 0,270 kg. floarea-soarelui, 0,200 kg. fasole, plus alte cantități de legume, zarzavaturi și diferite nutrețuri. Cantitatea de produse primite de un colectivist pentru o zi-muncă socotite la prețul de cost minim al gospodăriei atingea 23,30 lei.

În anul 1953 ca urmare a intensificării aplicării regulilor agrotehnice deși timpul nu a fost suficient de prielnic, pentru o zi-muncă s-au obținut următoarele produse: 3,600 kg. grîu, 1 kg. secară, 4 kg. porumb, 0,400 kg. floarea-soarelui, 0,200 kg. fasole, 0,900 kg. cartofi plus cantitățile de zarzavaturi, lînă, brînză și nutrețuri. Produsele primite de un colectivist calculate tot la prețul de cost minim al gospodăriei, pentru o zi-muncă au atins 29,50 lei. Anul 1954 a fost socotit pentru această regiune tot neprielnic. Dat fiind însă faptul că, colectiviștii au muncit numai după îndrumările tehnicienilor, ei au reușit să obțină și în aceste condiții recolte sporite la hectar. Pentru o zi-muncă efectuată în acest an s-au obținut următoarele produse: 1 kg. grîu, 0,500 kg. secară, 0,500 kg. orz, 0,200 kg. mazăre, 0,200 kg. fasole, 7 kg. porumb, 0,900 kg. cartofi și însemnate cantități de zarzavaturi, lînă, brînză, vin, țuică și diferite nutrețuri. Produsele de pe o zi-muncă primite de un colectivist în anul 1954 evaluate tot la prețul de cost minim al gospodăriei atingeau suma de 29,70 lei. În anul acesta toate culturile gospodăriei colective promit mari sporuri de recoltă.

Pînă acum s-au obținut în medie aproape 2.000 kg. grîu la hectar și peste 2.150 kg. secară la hectar. Creșterea bunei stări a colectiviștilor este oglindită și de faptul că cei mai mulți dintre ei și-au cumpărat vaci cu lapte, porci și păsări, iar alții și-au ridicat case noi. Printre aceștia sînt și tinerii Vasile Țugui și Ion Iordache care și-au făcut case noi, iar tovarășii Petre Filip, Ivan Tucarschi, Mișcalenco Ion și mulți alții și-au cumpărat vaci cu lapte. Văzînd marile avantaje ce li se oferă în gospodăria colectivă, numărul celor înscriși în gospodărie a crescut de la 58 de familii, cîte erau în anul 1950, la 165 de familii în anul 1955.

Tineretul în primele rînduri

Realizările obținute pînă acum în gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din Isaccea sînt strîns legate de munca multor utemiști și tineri din această gospodărie. Faptul că în gospodăria colectivă sînt peste 166 de tineri din care 36 utemiști, care vin regulat la muncă, dovedește pe deplin marea contribuție ce-o aduce tineretul la dezvoltarea acestei gospodării. Îndrumată de organizația de partid, organizația de bază U.T.M. și-a propus ca una din cele mai importante sarcini, mobilizarea utemiștilor și tinerilor la muncă, precum și educarea lor în spiritul creșterii și dezvoltării avutului obștesc. Nenumărate exemple dovedesc că utemiștii și tinerii din această gospodărie au fost mereu în fruntea celor mai însemnate acțiuni ce s-au desfășurat în gospodărie. Printre aceștia se numără utemiștii Marin Simion, Paraschiv Elena, Maria V. Iordache, Culea Ion, Dumitru Țugui, Crețu Constantin și mulți alții care au contribuit din plin la desfășurarea lucrărilor agricole și la terminarea construcțiilor.

★

Pentru anii ce vor urma, gospodăria agricolă colectivă din Isaccea și-a creat serioase premize pentru o largă dezvoltare a sectorului zootehnic și legumicol și pentru o creștere simțitoare a producției de cereale la hectar. Perimetrul gospodăriei cuprinde încă de pe acum o suprafață de 523 de hectare dintre care 478 hectare teren arabil, 20 hectare legume și zarzavaturi, 18,5 hectare pășuni și 5,5 hectare vie. Numai în anul acesta sectorul zootehnic va crește cu aproape 100 capete oi, 50 de stupi de albine, 30 de capete porci și 10 vaci mulgătoare mai mult decît în anul trecut. În gospodărie s-a plantat o suprafață de 2 hectare cu pomi fructiferi și s-au pregătit butașii necesari pentru plantarea unei suprafețe de 2,5 hectare cu viță de vie. Neprecupețind nici un efort în muncă, utemiștii și tinerii colectiviști își pot aduce și pe viitor contribuția lor la dezvoltarea continuă a avuției obștești din gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din Isaccea, la creșterea necontenită a bunei stări a colectiviștilor.

P. LUNGU

Conferinţa Uniunii Interparlamentare

HELSINKI 31 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 30 august a conferinţei Uniunii Interparlamentare au continuat discuţiile în problema întăririi Uniunii.

După discursul delegatului Braziliei, Salles, care s-a pronunţat pentru întărirea Uniunii Interparlamentare, a luat cuvîntul delegatul Poloniei, Zolkiewski. El a spus că activitatea Uniunii Interparlamentare a contribuit şi va contribui şi pe viitor la înţelegerea reciprocă şi la apropierea dintre ţări.

Uniunea noastră trebuie să aibă un caracter universal. Regretăm, a spus Zolkiewski, că Republicii Populare Chineze şi Republicii Democrate Germane nu li s-a acordat posibilitatea de a participa la lucrările acestei conferinţe.

Sinha (India) s-a ocupat de propunerea de a lărgi Uniunea Interparlamentară, ceea ce corespunde scopurilor ei. Noi, a spus el, nu trebuie să avem păreri preconcepute la admiterea de noi membri. Nu trebuie să ţinem seama de prejudecăţi politice; în caz contrar vor fi încălcate principiile Uniunii noastre, aşa cum s-a petrecut la discutarea problemei admiterii Chinei în Uniune.

Hamon (Franţa) a criticat pe unii delegaţi care încearcă să examineze prea îngust problemele la această conferinţă şi să vorbească pe un ton grosolan, insultător.

Faptul că n-am admis în Uniune China, a spus Hamon, nu este logic. Hotărîrea Comitetului executiv cu privire la China este nesatisfăcătoare. Ea trebuie să fie modificată. Atunci prestigiul Uniunii noastre va creşte. În sprijinul propunerii de a admite China în Uniunea Interparlamentară s-au pronunţat de asemenea reprezentantul Iugoslaviei, Simici, reprezentantul Sudanului, Gubara şi alţii.

S-a dat apoi cuvîntul lui Mirzo Tursun-Zade, delegat al Uniunii Sovietice.

În cuvîntarea sa, Tursun-Zade a spus între altele:

Eu, în calitate de membru al grupului parlamentar naţional al U.R.S.S., constat cu bucurie faptul că în proiectul de rezoluţie prezentat de consiliu, care a fost difuzat tuturor delegaţiilor la conferinţă, este apreciată în mod pozitiv declaraţia Sovietului Suprem din 9 februarie 1955 cu privire la stabilirea de legături directe între parlamente. Guvernul sovietic traduce în viaţă această declaraţie.

Consider, a subliniat în încheiere Tursun-Zade referindu-se la universalitatea Uniunii Interparlamentare, că neparticiparea la lucrările Uniunii Interparlamentare a unui reprezentant al poporului chinez de 600 milioane contravine principiilor pe baza cărora această Uniune îşi întemeiază activitatea.

Apoi conferinţa a trecut la examinarea problemei dezvoltării schimbului internaţional în domeniul economic. În această problemă a făcut o comunicare Hind, reprezentantul Comitetului pentru problemele economice şi financiare.

După o scurtă analiză a situaţiei schimbului economic internaţional, raportorul a propus să se convoace o conferinţă internaţională în problemele economice pentru examinarea problemelor arzătoare ale legăturilor economice internaţionale.

★

HELSINKI 31 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din seara zilei de 30 august a conferinţei Uniunii Interparlamentare s-a terminat discutarea problemei dezvoltării relaţiilor economice internaţionale, care este o parte a problemei principale de pe ordinea de zi a conferinţei — condiţiile unei coexistenţe paşnice reale între naţiuni.

Reprezentantul Rominiei, acad. prof. N. Lupu, care a luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor, a subliniat că colaborarea economică între popoare şi state a contribuit întotdeauna la întărirea legăturilor politice. El a spus că în lume apar tot mai mulţi partizani ai legăturilor economice largi între popoare.

El a cerut să se înlăture tot ceea ce împiedică legăturile economice libere între state.

Apoi au luat cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., A. M. Safronov, delegatul Poloniei, Lange şi reprezentantul Angliei, Hand.

S-a hotărît ca proiectul de rezoluţie să fie pus la vot la 31 august.

Apoi, conferinţa a trecut la examinarea ultimului punct, al problemei schimbului cultural internaţional şi libertăţii de circulaţie. Discuţiile asupra acestei probleme s-au desfăşurat pe marginea raportului prezentat conferinţei de senatorul belgian, Notombe.

Dezbaterile pe marginea problemei schimbului cultural internaţional şi libertăţii de circulaţie s-au terminat.

Conferinţa a trecut la discutarea punctului următor de pe ordinea de zi — drepturile preşedinţilor de parlamente.

★

HELSINKI 31 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din 30 august a Consiliului Uniunii Interparlamentare a fost discutată problema admiterii de noi membri ai Comitetului executiv al Uniunii în locul reprezentanţilor Suediei, Turciei şi Libanului care părăsesc acest comitet. După discuţii îndelungate, Consiliul a hotărît să recomande conferinţei să aleagă în Comitetul executiv al Uniunii pe Heljas (Finlanda), Pisanelli (Italia), Mihailov (U.R.S.S.), Mulla (Irak) şi Senanatakke (Ceylon). Candidatura lui Heljas a fost prezentată de reprezentanţii U.R.S.S. şi ţărilor scandinave.

În încheierea şedinţei Consiliului, N. A. Mihailov, reprezentant al Uniunii Sovietice, a declarat că Consiliul nu a răspuns la scrisoarea reprezentantului grupului parlamentar al R. P. Chineze cu privire la admiterea acestui grup în Uniunea Interparlamentară. Această declaraţie nu a fost însă pusă în discuţie.

* * *

In legătură cu viitoarea conferinţă de la New York a miniştrilor occidentali

WASHINGTON 31 (Agerpres). — France Presse transmite: Departamentul de stat a anunţat miercuri că miniştrii Afacerilor Externe ai Statelor Unite, Franţei şi Marii Britanii se vor întruni la 27 septembrie la New York pentru a coordona punctele de vedere occidentale în preajma conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care se va deschide la 27 octombrie la Geneva.

Comunicatul Departamentului de stat care anunţă această reuniune precizează că ordinea de zi va cuprinde probleme de „interes comun". Acelaşi comunicat indică pe de altă parte că ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane, von Brentano, va participa la 28 septembrie la conferinţa celor trei miniştri occidentali.

Situaţie încordată în Africa de nord

In Maroc, ca şi în Algeria, au avut loc în ultimul timp puternice demonstraţii de masă ale forţelor populare împotriva jugului colonialist francez. Intre patrioţii marocani şi trupele de ocupaţie s-au produs ciocniri singeroase care s-au soldat cu numeroase victime din partea răsculaţilor. Autorităţile colonialiste au instaurat în ţară o cruntă teroare.

In fotografie: la Casablanca, în Maroc, după ciocnirile din 20 august; formaţii ale trupelor de represiune molestînd pe manifestanţii arestaţi.

PARIS 31 (Agerpres). — Situaţia din Maroc în ultimele 24 de ore se caracterizează prin mici ciocniri sporadice între marocani şi trupele franceze.

Agenţia France Presse anunţă că autorităţile continuă să aducă noi trupe în Maroc. La 30 august a debarcat la Casablanca un batalion din regimentul 5 infanterie adus din Marsilia. Noua unitate militară franceză va fi trimisă la Oued Zem, care zilele trecute a fost scena unor sîngeroase represiuni. În aceeaşi zi au sosit pe bordul vasului „Colombe Bechar" un transport de 117 care blindate.

Agenţia France Presse anunţă de asemenea că noul rezident în Maroc, generalul Boyer de Latour va pleca la 1 sau 2 septembrie la Rabat pentru a-şi lua în primire postul.

In Algeria se înregistrează un exod în masă al ţăranilor algerieni din satele lor. În legătură cu această chestiune, ziarul parizian „Franc-Tireur" scrie că „Represiunile nu fac decît să îngroaşe rîndurile răsculaţilor algerieni". „L'Humanite" relatează că datorită aşa numitelor „operaţiuni de curăţire" întreprinse de unităţile franceze, ţăranii algerieni îşi părăsesc locuinţele şi se refugiază în munţi. Detaşamentele de pedepsire, continuă ziarul, trec prin sate complect părăsite.

★

PARIS 31 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniştri al Franţei. care a dezbătut situaţia din Maroc, a adoptat hotărîri a căror esenţă, potrivit relatărilor ziarului „Combat", se reduc la următoarele: destituirea sultanului Ben Arafa in „condiţii onorabile", numirea unui consiliu de regenţă format din trei persoane din care să facă parte şi fostul paşă al oraşului Şerfuosi Bekkal, care a sprijinit pe sultanul Ben Yussef, detronat în anul 1953; formarea unui „guvern reprezentativ" marocan; aducerea din Madagascar în Franţa a fostului sultan; înlocuirea actualului rezident general francez în Maroc, Grandval şi a altor funcţionari.

Ziarele subliniază că şedinţa Consiliului de Miniştri s-a desfăşurat într-o atmosferă extrem de încordată întrucît în guvern nu există o unitate de opinii asupra căilor lichidării crizei marocane, iar unii miniştri au obiectat împotriva planului expus mai sus. Ziarul „Combat" relatează că generalul König, ministrul Apărării Naţionale, a ameninţat cu demisia. Miniştrii Pinay şi Triboulet de asemenea au declarat că nu sînt de acord cu planul menţionat.

Comunicatul cancelariei preşedintelui R. Cehoslovace

PRAGA 31 (Agerpres). — Ceteka transmite comunicatul cancelariei preşedintelui Republicii din care rezultă că la 30 august, preşedintele Republicii Cehoslovace, Antonin Zapotocky, a simţit dintr-odată o slăbire a inimii. S-a constatat un dezechilibru al circulaţiei sîngelui. Preşedintele se află sub supravegherea medicilor.

COMUNICAT ASUPRA STĂRII SĂNĂTĂŢII LUI ANTONIN ZAPOTOCKY PREŞEDINTELE REPUBLICII CEHOSLOVACE

PRAGA 31 (Agerpres). — Ceteka transmite următorul comunicat asupra stării sănătăţii preşedintelui R. Cehoslovace, Antonin Zapotocky, publicat la 31 august 1955: Preşedintele Republicii, Antonin Zapotocky, a suferit o acută slăbire a activităţii inimii şi tulburări circulatorii. Ca urmare a tratamentului s-a obţinut o îmbunătăţire a activităţii inimii. La 31 august temperatura a fost de 36,3 grade. Tensiunea şi pulsul au fost normale. Bolnavul a petrecut o noapte calmă.

Comunicatul este semnat de profesorul Milos Netousek, profesorul Vratisla Ionas, profesorul Markov, doctor în ştiinţe medicale, doctorul Frantisek Zavodny, director al Sanatoriului de stat.

* * *

W. Lippman despre NATO

NEW YORK 31 (Agerpres). — Ziarul „New York Herald Tribune" a publicat recent un articol al cunoscutului gazetar american Walter Lippman în legătură cu situaţia blocului militar al Atlanticului de nord. „Există deja numeroase indicii că viitorul acestuia nu poate fi considerat ca sigur şi că bazele lui strategice şi politice nu sînt puternice", scrie Lippman.

NATO — arată el — nu s-a bucurat niciodată de sprijinul popoarelor europene. „El (pactul nord-Atlantic — n.r.), scrie Lippman, se va chinui şi va agoniza. Fireşte că deocamdată rapoartele statelor membre nu conţin încă propuneri de reducere a contribuţiilor lor militare. Este sigur însă că există o presiune populară crescîndă care se face simţită în parlamente în sensul scurtării duratei serviciului militar şi reducerii cheltuielilor pentru înarmare".

N.A.T.O. ar putea foarte uşor fi îngropat, constată Lippman în continuare, subliniind că „popoarele şi chiar guvernele lor sînt gata să scape de o povară grea pe care nu o cred în stare să le asigure securitatea şi supravieţuirea".

Din articolul lui Lippman reiese clar ideea că popoarele Europei vor să se elibereze cît mai grabnic de uriaşele poveri ale înarmării şi să creeze în Europa condiţii care să le asigure în mod real pacea şi securitatea.

Cuvîntarea primului ministru al Finlandei, Kekkonen

HELSINKI 31 (Agerpres). — Ziarul „Maakansa" publică textul integral al cuvîntării rostite de primul ministru al Finlandei, Kekkonen, la 28 august la Kokemiaki.

În cuvîntarea sa, Kekkonen a examinat teza formulată de cercurile reacţionare din Finlanda potrivit căreia „linia Paasikivi" în politica externă s-ar fi învechit.

La începutul cuvîntării sale, primul ministru a reamintit de recentul interviu acordat de preşedintele republicii, Paasikivi unui ziar suedez şi a atras atenţia asupra acelui pasaj din interviu în care preşedintele a spus că în istoria Finlandei s-a întîmplat de mai multe ori ca distrugerile pricinuite de sabie să trebuiască să fie refăcute cu ajutorul condeiului.

Finlandezii ar trebui să se gîndească serios la aceste cuvinte — a spus Kekkonen — şi să-şi aducă aminte că timp de două secole şi jumătate Finlanda a fost de multe ori în stare de război cu Rusia şi că aceste războaie s-au terminat întotdeauna prin nenorociri. Distrugerile provocate de sabie au trebuit să fie îndreptate după război cu ajutorul condeiului, adică prin mijloace politice. Această politică de îndreptare a urmelor sabiei este însă o muncă ingrată. Trebuie căutată o bază nouă pentru relaţii de bună vecinătate, întemeiată pe încredere, cu o ţară duşmană în trecut şi o asemenea activitate nu se bucură întotdeauna de simpatia tuturor oamenilor.

După terminarea războiului, la noi s-a creat o situaţie în care politica externă oficială a ţării, bunele relaţii cu Uniunea Sovietică, deşi sînt aprobate de toate cercurile de cetăţeni, au trezit nemulţumire în rîndurile unei oarecari părţi a poporului (din fericire ea nu este prea numeroasă), care a condamnat pe cei care aveau sarcina să traducă în fapt politica oficială. Anumite cercuri au urmărit mereu să trezească neîncrederea în cei ce conduc politica externă şi în cei care o aplică de mai mulţi ani.

Cînd tratativele de la Geneva dintre marile puteri au generat speranţe într-o slăbire a încordării internaţionale, unele ziare s-au grăbit să tragă concluziile lor cu privire la Finlanda.

Ele au încercat să dea asigurări că odată cu apariţia unei noi situaţii politice internaţionale, politica ţării dusă pînă în prezent faţă de Uniunea Sovietică s-ar fi „învechit" şi ar fi devenit „inconsecventă".

Apoi primul ministru a vorbit despre coexistenţa celor două sisteme politice, definind-o ca o întrecere.

În încheiere, primul ministru a spus: Este probabil că şi de astă dată este vorba de promovarea unor idei dictatoriale, ca în anii de după 1930. Dar a caracteriza linia Paasikivi ca inconsecventă şi învechită, înseamnă a face începutul unei schimbări în orientarea politicii externe, împotriva căreia trebuie să avertizăm din timp. Respectînd în mod cinstit şi sincer actuala politică — şi numai în felul acesta, vom putea întări situaţia statului nostru, libertatea şi independenţa sa.

* * *

SCURTE ŞTIRI

● În seara zilei de 30 august a avut loc la Viena, în piaţa din faţa primăriei, un miting solemn la care locuitorii capitalei Austriei şi-au luat rămas bun de la ostaşii Armatei Sovietice care se înapoiază în patrie. În piaţă şi pe străzile învecinate cu ea s-au adunat mii de cetăţeni austrieci. În faţa celor prezenţi a luat cuvîntul prof. Hugo Glaser, preşedintele Asociaţiei Austria-U.R.S.S.

● La 31 august, la Geneva, a avut loc o şedinţă ordinară a ambasadorilor Republicii Populare Chineze şi Statelor Unite ale Americii. A continuat discutarea problemei repatrierii de către ambele părţi a persoanelor civile. Următoarea şedinţă a fost fixată pentru 6 septembrie.

● În Germania occidentală şi în Berlinul occidental continuă de aproape două săptămîni grevele muncitorilor care cer mărirea salariilor în legătură cu creşterea preţurilor şi a costului vieţii, cu creşterea impozitelor şi micşorarea salariilor reale. Lupta oamenilor muncii vest-germani pentru mărirea salariilor, la care în prezent participă peste patru milioane de oameni, îngrijorează cercurile guvernante ale Germaniei occidentale.

● Potrivit relatărilor presei, primul-ministru Eden a hotărît să inspecteze personal bazele militare şi centrele de cercetări ştiinţifice atomice. Eden va pleca de la Londra la 6 septembrie şi timp de trei săptămîni va călători cu avionul prin întreaga Anglie.

Tinăra generaţie a Vietnamului

Scrisoare din Hanoi

In august 1945, sub conducerea preşedintelui Ho Şi Min, tineretul din Vietnam, odată cu întreg poporul, s-a ridicat pentru a răsturna regimul fasciştilor japonezi şi pentru a stabili o Republică Vietnameză independentă, liberă şi fericită.

Cu toate acestea, pacea, revenită la noi după anii grei ai celui de al doilea război mondial, a fost de scurtă durată. Tineretul şi poporul din Vietnam au fost nevoiţi curînd după aceea să ia din nou armele în mîini pentru a lupta timp de nouă ani împotriva colonialiştilor francezi, pentru a salva patria, a apăra pacea.

În cursul îndelungatului război de rezistenţă, a celor mai înverşunate etape de luptă împotriva colonialismului, tinerii din Vietnam uniţi în Federaţia tineretului vietnamez, avînd ca sîmbure „Uniunea tinerilor pentru salvarea patriei", au continuat cu curaj lupta şi au adus o importantă contribuţie la marile succese realizate de poporul nostru.

Cu arma în mîini

Răspunzînd chemării preşedintelui Ho Şi Min, tinerii din Vietnam s-au angajat în număr foarte mare ca voluntari în armata populară, pentru a distruge forţele duşmanului şi a face să eşueze uneltirile colonialiştilor francezi şi ale intervenţioniştilor americani.

Aproape un milion de tineri au venit să se înscrie în marea mişcare de înrolare voluntară şi de instrucţie militară din anii 1949—1950. Chiar şi numeroşi tineri din regiunile de sub controlul duşmanului au venit să se angajeze cu hotărîre în armata noastră populară, însufleţiţi de ura împotriva cotropitorilor. Numai în zona de pe malul stîng al Fluviului Roşu, în delta Vietnamului de nord de pildă, în cursul perioadei rezistenţei, aproape 180 000 tineri au cerut să fie primiţi în cadrele armatei populare de eliberare.

Tinerii, care constituiau 80 la sută din efectivele trupelor, au învins dificultăţi fără număr, îndeplinindu-şi cu eroism sarcina glorioasă de soldaţi ai poporului. Zeci de mii de tineri au fost decoraţi şi distinşi cu titlul de erou sau luptător model al armatei. La Congresul fruntaşilor Mişcării de întrecere patriotică din 1952, printre cei 50 eroi şi combatanţi model, 39 erau tineri. Pot fi citaţi printre cei mai de seamă Cu Chinh Lan, La Van Cou, Nguyen Quoc Tri, Nguyen Thi Chien, Giap Van Khuong.

În regiunile aflate vremelnic sub ocupaţia duşmanului, tinerii şi tinerele noastre nu au încetat niciodată lupta sub forme multiple. Ei participau la formaţiile de partizani, rezistau înrolării cu forţa în trupele inamicului, zădărniceau aşa-numitele operaţiuni de „curăţire", apărau culturile de distrugerile duşmanului, desfăşurau o propagandă activă îndemnîndu-i pe compatrioţii noştri să părăsească rîndurile duşmanului, întreprindeau diferite acte de sabotaj împotriva ocupantului. În provincia Hanam de pildă, tînărul Thi Sam, aruncîndu-se cu curaj în mijlocul şoselei pentru a crea un obstacol în calea a 20 camioane pline cu ţărani înrolaţi cu forţa, a reuşit, cu sprijinul altor persoane, să elibereze 1250 oameni printre care 600 de tineri. Tînărul Viet, deşi orb, a participat activ la lupta partizanilor şi a construit el singur zeci de tranşee secrete pentru a ascunde pe tovarăşii săi de luptă.

In regiunile eliberate de armata populară, tinerii au participat activ în formaţiunile de lucrători ale serviciilor de război, au constituit în mod voluntar brigăzi de şoc. Ei reparau drumurile, construiau poduri, distrugeau bombele cu explozie întîrziată pe care duşmanul le aşeza pe căile noastre de comunicaţie.

In uzine, tinerii muncitori depuneau toate eforturile pentru a mări producţia de armament necesar trupelor noastre. In 1952, la congresul naţional al muncitorilor-model, au participat 60 de tineri.

În ceea ce priveşte pe tinerii ţărani, aceştia au dus din totdeauna o luptă înverşunată pentru a mări producţia agricolă în vederea aprovizionării armatei populare.

Pe scurt, în perioada luptei de eliberare împotriva colonialiştilor şi a slugilor lor, în toate ramurile de activitate, tineretul unit sub drapelul Partidului Muncii din Vietnam s-a aflat întotdeauna în primele rînduri dînd dovadă de un remarcabil spirit de iniţiativă şi de un mare curaj. Tineretul nostru cinstit s-a situat în întregime în slujba luptei de eliberare naţională, hotărît să ducă această luptă pînă la victoria finală.

In anii muncii paşnice

Datorită luptei eroice a poporului şi tineretului din Vietnam, datorită conducerii luminate a Partidului Muncii din Vietnam şi a preşedintelui Ho Şi Min, datorită sprijinului călduros al popoarelor şi tineretului iubitor de pace din lumea întreagă, pacea a fost restabilită în Indochina după atîţia ani de război.

Cu toate acestea, unele cercuri agresive şi slugile lor din Vietnamul de sud încearcă astăzi să saboteze pacea cîştigată cu atîtea jertfe, să ridice piedici în calea respectării acordurilor de la Geneva. Întregul nostru popor, tinerii din Vietnam, nu slăbesc însă vigilenţa în faţa uneltirilor perfide ale duşmanilor păcii. Tineretul nostru este hotărît să contribuie la salvgardarea păcii, să apere binefacerile pe care pacea le-a adus poporului şi tineretului din Vietnam. El participă intens la toate acţiunile tinzînd să consolideze pacea, să realizeze unitatea ţării şi să înfăptuiască independenţa şi democraţia. El contribuie din toată inima la ridicarea economică a patriei.

Luptători îndrăzneţi şi de neînduplecat în timpul războiului de rezistenţă, tinerii din Vietnam au devenit acum muncitori dîrzi, consacrîndu-se în întregime operei de construire paşnică a ţării şi viitorului lor.

Intr-o atmosferă de entuziasm tineresc, conştienţi de importanţa sarcinei de refacere economică a ţării, legată de opera de consolidare a păcii, tinerii şi-au dat întîlnire pe şantierele de reconstrucţie ale căilor ferate. Printre cei 70 000 oameni care au lucrat la linia ferată Hanoi-Moc Namquan se află 34 000 de tineri. Pentru a conduce munca tinerilor şi a le permite să joace rolul de elemente de şoc pe şantierele naţionale, „Uniunea tinerilor pentru salvarea patriei" a trimis pe aceste şantiere 1000 cadre de bază şi peste 100 cadre de district, provincie şi regiune, a organizat 237 organizaţii de bază ale Uniunii de tineret în rîndul celor 344 unităţi de muncitori.

Din numărul total de 139 muncitori-model de la şantierele liniei ferate Hanoi-Moc Namquan, 84 sînt tineri. Am vrea să cităm de pildă pe tînărul Le-Nho-Quy care a întrecut normele obişnuite de producţie cu 500 la sută, sau pe tînărul Iuu-Thi-Chi care a ridicat la 575 la sută productivitatea muncii sale la sfărîmarea pietrelor. Cu preţul unor eforturi demne de laudă, tinerii au reuşit să învingă serioase dificultăţi.

In diferite alte locuri, tinerii vietnamezi iau parte la reconstruirea şoselelor. Astfel la Hung Yen, peste 35.000 tineri au contribuit la repararea şoselei nr. 39. În prezent, tineretul din Vietnam participă activ la construirea căilor ferate Hanoi-Namdinh şi Hanoi-Lao-Kay.

In cursul războiului, numeroase sisteme de irigaţie agricole au fost grav avariate şi ca urmare, vaste întinderi de orezării secătuite au fost părăsite. O problemă urgentă se pune astăzi în faţa poporului nostru: refacerea orezăriilor părăsite, intensificarea producţiei agricole, reconstruirea sistemelor de irigaţie distruse de bombardamente — toate acestea, bineînţeles, în vederea ridicării nivelului de trai al populaţiei şi a dezvoltării economiei naţionale a Republicii.

Tinerii ţărani din provinciile Thai-Nguyen şi Thanh-Hoa au luat parte activă la reconstruirea sistemelor de baraje de la Thac-Huong şi Bai-Thuong care irigau zeci de mii de hectare de orezării. Au fost organizate numeroase unităţi locale de tineri muncitori de şoc pentru a repara digurile şi canalele de irigaţie.

In regiunile recent eliberate, tinerii ţărani au iniţiat o mişcare pentru studierea experienţelor tinerilor muncitori agricoli fruntaşi, ca de pildă, Bui-Van-Khoa şi Vu-Thi-Lien. Ei au studiat şi pus în aplicare învăţămintele preşedintelui Ho Şi Min în legătură cu „Mişcarea de primăvară", mişcare iniţiată în vederea măririi producţiei agricole şi realizării de economii.

In multe locuri tinerii au raţionalizat munca, au îmbunătăţit tehnica şi au căutat prin toate mijloacele să învingă numeroasele dificultăţi în vederea succesului recoltei pe anul 1955. Ei au organizat echipe de ajutor reciproc pentru a face faţă lipsei de animale de tracţiune şi a defrişa pămînturile atîta timp lăsate în părăsire.

În acelaşi timp, tinerii ţărani continuă lupta pentru înfăptuirea reformei agrare. În această sarcină s-au evidenţiat tinerii muncitori agricoli şi tinerii ţărani săraci, un mare număr dintre ei devenind excelente cadre de bază pentru guvern.

In oraşele de curînd eliberate, tinerii muncitori au intensificat producţia, mai ales în capitala Republicii noastre, Hanoi. La uzina electrică din Hanoi, de pildă, tînărul Thu, în vîrstă de 19 ani, care în timpul ocupării temporare a capitalei organizase grupuri de autoapărare pentru a proteja maşinile de sabotajul inamicului, s-a evidenţiat acum şi în întrecerea paşnică sporind productivitatea muncii cu 140 la sută.

Restabilirea păcii în Vietnam a adus şi tineretului din şcoli condiţii favorabile pentru continuarea studiilor. In regiunile eliberate, instituţiile şcolare existente au fost rapid redeschise, iar guvernul democrat a înfiinţat şi altele noi. În capitala patriei noastre, Hanoi, universitatea a continuat să funcţioneze imediat după eliberare; în afară de aceasta au fost create o universitate populară cu 1500 studenţi şi alte şcoli tehnice. In satele eliberate au luat fiinţă numeroase şcoli de gradul I şi II.

Pretutindeni se dezvoltă activitatea artistică şi sportivă în scopul recreării sănătoase a tineretului.

La Hanoi, unde de la eliberare au avut loc o serie de mari manifestaţii culturale şi sportive, tinerii trăiesc şi muncesc într-o atmosferă de bucurie şi entuziasm.

★

Continuînd glorioasa tradiţie a luptei de rezistenţă împotriva colonialiştilor, tineretul din R. D. Vietnam luptă cu hotărîre pentru întărirea păcii şi realizarea unităţii patriei sale. El are ferma convingere că graţie eforturilor poporului şi tineretului nostru, sub conducerea Partidului Muncii din Vietnam şi a preşedintelui Ho Şi Min, precum şi cu sprijinul popoarelor şi tineretului iubitor de pace din lumea întreagă, lupta noastră actuală va fi încununată de succes. Şi odată pacea consolidată, tineretul nostru se va bucura de o viaţă pe deplin fericită.

NGUYEN VAN QUY

Hanoi, august 1955

Cultură fizică şi sport

Loc. Timişoara-Dinamo-Bucureşti 5-1 (2-0)

TIMIŞOARA 31 (Agerpres). — Prin telefon:

Miercuri a avut loc la Timişoara în prezenţa a peste 10.000 de spectatori întîlnirea restantă din cadrul campionatului de fotbal între echipele „Dinamo"-Bucureşti şi „Locomotiva"-Timişoara. Fotbaliştii timişoreni cu o linie de atac în excelentă formă au obţinut victoria cu scorul de 5—1 (2—0). Punctele feroviarilor au fost realizate de I. Covaci (3), Szekely şi Dărăban. În minutul 72 Bădeanţu (Locomotiva) a ratat o lovitură de 11 m. Pentru dinamovişti a înscris Bartha în minutul 75 din 11 m.

„Cursa Victoriei"

După o zi de repaus „Cursa Victoriei" a continuat miercuri cu desfăşurarea etapei a 3-a pe traseul Bucureşti — Găeşti — Bucureşti (150 km.). Întrecerea a fost pe multe locuri animată. Cu 40 km. înainte de sosire, C. Dumitrescu (C.C.A.) a plasat un atac îndrăzneţ la care n-a putut să răspundă plutonul, plecînd de unul singur. El a trecut primul linia de sosire cu un avans de 30 secunde asupra plutonului alcătuit din 60 de alergători. Timpul înregistrat de C. Dumitrescu a fost de 3h49'30" (medie orară de 39 km.).

În clasamentul general individual după 3 etape conduce I. Constantinescu (C.C.A.) urmat la secunde de D. Ţupa (C.C.A.) şi Gh. Şerban (C.C.A.). Astăzi se desfăşoară etapa a 4-a Bucureşti — Urziceni — Bucureşti (80 km). contra cronometrului cu plecări individuale.

O bogată activitate internaţională a sportivilor noştri

In cursul acestei luni, sportivii romîni vor avea o bogată activitate internaţională. La 18 septembrie va avea loc o triplă întîlnire prietenească de fotbal între echipele reprezentative ale R.P.R. şi R. D. Germane. La Bucureşti pe stadionul „23 August" se vor disputa jocurile dintre echipele A şi de juniori, iar la Berlin întîlnirea dintre echipele secunde ale celor două ţări. Echipa de fotbal a R.P.R. va susţine apoi o nouă şi interesantă întîlnire cu echipa reprezentativă a Belgiei. Jocul se va disputa la 28 septembrie la Bucureşti.

Sîmbătă 3 şi duminică 4 septembrie va avea loc la Stalinogrod meciul triunghiular de atletism dintre echipele de juniori ale R. Cehoslovace, R. P. Polone şi R.P.R. Un mare interes stîrneşte întîlnirea internaţională de atletism dintre echipele selecţionate de juniori ale U.R.S.S. şi R.P.R. care va avea loc în Capitală în zilele de 17 şi 18 septembrie pe stadionul Republicii. La 10 septembrie, călăreţii romîni vor participa la un mare concurs internaţional la Belgrad.

La 25 septembrie, capitala noastră va găzdui întîlnirea internaţională de scrimă dintre echipele R.P.R. şi Austriei, iar la sfîrşitul lunii, doi dintre cei mai buni şahişti romîni vor pleca la Berlin pentru a participa la campionatul internaţional al R. D. Germane, unde vor fi prezenţi şahişti din U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Ungară şi alte ţări.

Campionatele europene de tir

Ţara noastră găzduieşte peste puţin timp un nou şi important eveniment sportiv. Conform deciziei Congresului Uniunii Internaţionale de Tir, ţinut în anul 1952 la Helsinki, Republicii Populare Romîne i s-a acordat marea cinste de a organiza primele campionate europene de tir, masculine, feminine şi de juniori.

Dat fiind marea importanţă a acestor campionate — primele de acest fel organizate pe continentul nostru — Comitetul de organizare a Campionatelor Europene de Tir a primit pînă-n prezent înscrierea a 22 de ţări cuprinzînd

CAMPIONATELE EUROPENE DE TIR

25 Federaţii Naţionale afiliate la U.I.T.

Cei mai buni trăgători ai Europei se vor întîlni între 11 şi 18 septembrie pe poligonul Tunari, situat la 12 km. de Capitala ţării noastre şi fără îndoială că întrecerile lor în lupta pentru cîştigarea titlului de campioni ai Europei se vor ridica la un nivel excepţional, dat fiind faptul că şi-au anunţat participarea numeroşi campioni şi recordmani mondiali, campioni olimpici.

Gazdele — sportivii din patria noastră — acordă o foarte mare importanţă desfăşurării în cele mai bune condiţiuni a acestei competiţii. Atît pregătirile din punct de vedere organizatoric cît şi mai ales, pregătirile de ordin tehnic ale trăgătorilor noştri fruntaşi, se găsesc de acum în stadiu final. Antrenamentele intense, ca şi ultima întîlnire de verificare în compania trăgătorilor bulgari, au scos la iveală comportarea excelentă a trăgătorilor noştri fruntaşi. Ei sînt chemaţi ca, mai ales acum, cînd avem cinstea de a organiza o competiţie sportivă de o asemenea valoare — să reprezinte cu cinste tirul romînesc care s-a afirmat cu atîta tărie în ultimii ani

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel. 7.66.91, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", STAS — 3452 — 52